

รายงานการวิจัย

อิทธิพลของวิธีการวางแผนก่อนการพูดที่มีต่อการพูดภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนไทย

(The Effects of Sources of Pre-task Planning on Thai EFL
Learners' Oral Performance)

คณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการ

ผศ. ดร. ปิ่นฉัตร แสงอรุณ

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีงบประมาณ 2545

ผลงานวิจัยเป็นความรับผิดชอบของหัวหน้าโครงการวิจัยแต่เพียงผู้เดียว

ธันวาคม 2547

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. 2545 ผู้วิจัยขอขอบคุณ Prof. Andrew Lian, Chair, School of Languages and
Literature, Western Illinois University, USA และ Prof. Rod Ellis, Director of the Institute of
Language Teaching and Learning, University of Auckland, New Zealand ตลอดจนนักศึกษาผู้
อาสาสมัครเข้าร่วมการวิจัย ที่ได้มีส่วนช่วยให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของวิธีการวางแผนก่อนพูดและระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผู้ร่วมการวิจัยเป็นนักศึกษาปริญญาตรีในระดับชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ทั้งชายและหญิงรวม 32 คน จากมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย การเก็บข้อมูลใช้แบบการวิจัย 2 x 3 แบบวัดซ้ำที่ตัวแปรที่สอง (ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ x วิธีการวางแผนก่อนพูด) ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษเป็นตัวแปรระหว่างกลุ่ม (Between subject factor) ประกอบด้วย 2 ระดับคือ ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง วิธีการวางแผนก่อนพูดเป็นตัวแปรภายในกลุ่ม (Within-subject factor) ประกอบด้วย 3 ระดับคือ การวางแผนก่อนพูดตามลำพัง (Solitary pre-task planning) การวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน (Collaborative pre-task planning) โดยมีการวางแผนก่อนพูดแบบจำกัด (Minimal pre-task planning) เป็นตัวแปรควบคุม

ผลการวิจัยพบว่า

1. การวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน มีประสิทธิภาพมากกว่า การวางแผนก่อนพูดแบบจำกัด ในการส่งเสริมความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่วของบทพูด ของผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง
2. ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ได้รับประโยชน์จากการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน ในการส่งเสริมความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่วของบทพูด เช่นเดียวกับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง
3. การวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อนมีประสิทธิภาพมากกว่า การวางแผนก่อนพูดตามลำพัง ในการส่งเสริมความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่วของบทพูดของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง
4. การวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อนและการวางแผนก่อนพูดตามลำพังมีประสิทธิภาพไม่แตกต่างกันในการส่งเสริมความคล่องแคล่วของบทพูดของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็น

ภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

5. ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ได้รับประโยชน์จากการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน มากกว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ในด้านความถูกต้องของบทพูด
6. ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ได้รับประโยชน์จากการวางแผนร่วมกับเพื่อน มากกว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ในด้านความซับซ้อนของบทพูด

ผลการวิจัยนี้สนับสนุน บทสรุปของผลการวิจัยก่อนๆที่ว่า การวางแผนก่อนพูดมีศักยภาพ ในการส่งเสริมคุณภาพของบทพูด ของผู้เรียนภาษาที่สอง และภาษาต่างประเทศ

Abstract

This study investigates the effects of source of pre-task planning and interaction effects between the source of pre-task planning and learners' English proficiency level on the quality of the learners' subsequently produced speech. The participants were 32 first year students, both males and females, at a university in the Northeast of Thailand.

Data were collected, using a 2-by-3 research design with three sources of pre-task planning and two English proficiency levels. Learners' English proficiency level is a between subject factor, consisting of two levels: low or high English proficiency. The source of pre-task planning is a within subject factor, consisting of three levels: solitary pre-task planning, collaborative pre-task planning, and minimal pre-task planning, which is a controlled condition.

Results show that:

- 1 The solitary and collaborative pre-task planning were more effective than the minimal pre-task planning in promoting accuracy, complexity, and fluency of the subsequently produced speech of the learners, in both the low and the high English proficiency groups.
- 2 Learners with low and high English proficiency and those with high English proficiency benefited from the solitary and collaborative pre-task planning in regard to the accuracy, complexity, and fluency of their subsequently produced speech
- 3 The collaborative pre-task planning was more effective than the solitary pre-task planning in promoting accuracy, complexity, and fluency of the subsequently produced speech of learners, in both the low and the high English proficiency groups.
- 4 The solitary and collaborative pre-task planning were not different in promoting fluency of the subsequently produced speech of learners, in both the low and the high English proficiency groups.

- 5 Learners with low English proficiency benefited more from collaborative pre-task planning than solitary pre-task planning in regard to the accuracy of their subsequently produced speech.
- 6 Learners with high English proficiency benefited more from collaborative pre-task planning than solitary pre-task planning in regard to the complexity of their subsequently produced speech.

The results of this present study support the claim of previous research that pre-task planning has the potential to improve second and foreign language learners' speech performance.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย	1
1.2 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	2
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.4 คำถามการวิจัย	3
1.5 สมมุติฐาน	3
1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 วิธีการวางแผนก่อนพูด	5
2.2 กริยาร่วม (interaction) ระหว่างวิธีการวางแผนก่อนพูด และระดับความสามารถในภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ	6
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	7
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	7
3.2 แบบการวิจัย	7
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	9
3.4 การดำเนินการทดลอง	11
3.5 หน่วยการวิเคราะห์คุณภาพของบทพูด	11
3.6 ขั้นตอน และวิธีการในการวิเคราะห์ข้อมูล	12

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	14
4.1 คำถามวิจัยข้อ 1	14
4.2 คำถามวิจัยข้อ 2	16
4.3 คำถามวิจัยข้อ 3	22
4.4 คำถามวิจัยข้อ 4	22
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	24
5.1 สรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผล	24
5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการเรียนการสอน	36
5.3 ข้อจำกัดในการทำวิจัย	38
5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย	38
บรรณานุกรม	40
ภาคผนวก	41
ภาคผนวก 1 หัวข้องานพูด	42
ภาคผนวก 2 คำแนะนำในการวางแผนก่อนพูด	43
ภาคผนวก 3 แบบบันทึกการวางแผนก่อนพูด	45
ประวัติผู้วิจัย	46

สารบัญตาราง

		หน้า
ตาราง 1	แบบการวิจัยแบบ 2 x 3 โดยวัดซ้ำที่วิธีการวางแผนก่อนพูด	8
ตาราง 2	ลำดับที่ของวิธีการวางแผนก่อนพูด และหัวข้อการพูด	9
ตาราง 3	ค่าสถิติที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของบทพูด	17
ตาราง 4	สรุปความสัมพันธ์เชิงลำดับที่ของคะแนนความถูกต้อง คะแนนความซับซ้อน และคะแนนความคล่องแคล่ว ตามวิธีการ วางแผนก่อนพูดและระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ	20
ตาราง 5	สรุปผลการทดสอบ Wilcoxon matched-pairs signed-ranks test เพื่อตรวจสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนความถูกต้อง คะแนนความซับซ้อน และคะแนนความคล่องแคล่ว ของบทพูด ภายใต้วิธีการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และภายใต้วิธีการวาง แผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อนภายในแต่ละกลุ่มของผู้ร่วมการวิจัย ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และผู้ร่วมการวิจัยที่มี ความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง	21

สารบัญภาพ

		หน้า
ภาพประกอบ 1	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่วตามเงื่อนไขการวางแผนก่อนพูดและระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เข้าร่วมงานวิจัย	18

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยตระหนักว่าปัญหาสำคัญประการหนึ่งในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับปริญญาตรีคือ นักศึกษาประสบความยากลำบากในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ นักศึกษาพบว่าตนเองไม่สามารถใช้ประโยคที่ซับซ้อนในข้อความที่พูด และไม่สามารถใช้ไวยากรณ์ในบทพูดได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ นักศึกษายังตระหนักว่าตนเองไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วตามที่ต้องการ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างรีบด่วนในการที่จะศึกษาหาแนวทาง ที่จะช่วยให้ นักศึกษาสามารถพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นักวิจัยภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศพบว่า การวางแผนก่อนการพูด (Pre-task planning) ไม่เพียงแต่สามารถช่วยให้ผู้เรียนภาษาที่สอง และผู้เรียนภาษาต่างประเทศ พัฒนาความสามารถในการพูดอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ยังมีแนวโน้มที่จะส่งเสริมพัฒนาการในภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศของผู้เรียนดังกล่าว ผลงานวิจัยด้านการวางแผนก่อนการพูดที่ผ่านมาสามารถแบ่งออกได้เป็นสองกลุ่ม ผลงานวิจัยของกลุ่มที่หนึ่ง (Crookes, 1989; Ellis, 1987; Mehnert, 1998, Wendel, 1997; Williams, 1992) ชี้แนะว่าการวางแผนก่อนการพูดช่วยส่งเสริมความซับซ้อนของบทพูด หรือ ความถูกต้องทางไวยากรณ์ของบทพูด หรือ ความคล่องแคล่วในการพูด ผลงานวิจัยของกลุ่มที่สอง (Foster & Skehan, 1996, 1999; Skehan & Foster, 1997; Sangarun, 2001; Wigglesworth, 1997; Ortega, 1999) ชี้แนะว่าการวางแผนก่อนการพูดไม่เพียงแต่ช่วยส่งเสริมความซับซ้อน และความถูกต้องทางไวยากรณ์ของบทพูด แต่ยังช่วยส่งเสริมความคล่องแคล่วในการพูด จะเห็นได้ว่า ผลการวิจัยด้านการวางแผนก่อนพูด ยังไม่ลงรอยกันและยังไม่เป็นระบบ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทำงานวิจัยใหม่ ๆ เพื่อทดสอบความถูกต้องของผลการวิจัยที่ได้ทำไว้แล้ว อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะมีตัวแปรหลายตัวที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนก่อนพูดที่ควรได้รับการศึกษา งานวิจัยนี้จะศึกษาเฉพาะสองตัวแปรต่อไปนี้ คือ (1) วิธีการวางแผนก่อนพูด (Sources of pre-task planning) และ (2) ระดับความสามารถในภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศของผู้เรียน (Levels of English proficiency)

1.2 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. **การวางแผนก่อนการพูดแบบจำกัด** (Minimal pre-task planning: MP) หมายถึง การวางแผนก่อนพูดที่ผู้เข้าร่วมงานวิจัยไม่ได้รับเวลาสำหรับการวางแผนการพูด นั่นคือผู้เข้าร่วมงานวิจัยต้องลงมือทำงานพูดทันทีหลังจากอ่านรายละเอียดของงานพูดที่ต้องทำ

2. **การวางแผนก่อนพูดตามลำพัง** (Solitary pre-task planning: SP) หมายถึง การวางแผนก่อนพูดที่ผู้เข้าร่วมการทดลองแต่ละคนวางแผนก่อนพูดตามลำพัง โดยได้รับเวลาสำหรับการวางแผนก่อนพูด 15 นาที

3. **การวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน** (Collaborative pre-task planning: CP) หมายถึง การวางแผนก่อนพูดที่ผู้เข้าร่วมงานวิจัยสองคนวางแผนก่อนพูดร่วมกัน โดยได้รับเวลาสำหรับการวางแผนก่อนพูด 15 นาที

4. **ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ** (Levels of English proficiency) หมายถึง ความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้ร่วมงานวิจัย ซึ่งพิจารณาจากคะแนนการสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาใหม่ ประจำปีการศึกษา 2545 ของทางมหาวิทยาลัย ที่ผู้ร่วมการวิจัยกำลังศึกษาอยู่ ในช่วงเวลาของการวิจัยนี้

5. **ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ** หมายถึง ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่อยู่ในช่วงคะแนนระหว่าง 0 ถึง 30

6. **ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง** หมายถึง ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่อยู่ในช่วงคะแนนระหว่าง 80 ถึง 100

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของวิธีการวางแผนก่อนพูด ระดับความสามารถในภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศของผู้เรียน และกริยาร่วม (interaction) ระหว่างตัวแปรทั้งสอง ที่มีต่อการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

1.4 คำถามการวิจัย

- 1 การวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน จะส่งผลให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง สามารถผลิตบทพูดที่มีความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่ว มากกว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำหรือผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ที่วางแผนก่อนพูดแบบจำกัดหรือไม่
- 2 ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำจะได้รับประโยชน์จากการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน เช่นเดียวกับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงหรือไม่
- 3 การวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน จะส่งผลให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ผลิตบทพูดที่มีความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่วมากกว่า การวางแผนก่อนพูดตามลำพังหรือไม่
- 4 มีกิริยาร่วมระหว่างวิธีการวางแผนก่อนพูดและระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือไม่

1.5 สมมุติฐาน

- 1 ถ้าให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง วางแผนก่อนพูดตามลำพัง วางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน และวางแผนก่อนพูดแบบจำกัด การวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน จะช่วยให้ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มผลิตบทพูดที่มีความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่วมากกว่าการวางแผนก่อนพูดแบบจำกัด

- 2 ถ้าให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ วางแผนก่อนพูดตามลำพัง และวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน ผู้เรียนกลุ่มนี้จะได้รับประโยชน์จากการวางแผนก่อนพูดดังกล่าวในการส่งเสริมความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่วของบทพูด เช่นเดียวกับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทาง ภาษาอังกฤษสูง
- 3 ถ้าให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง วางแผนก่อนพูดตามลำพัง และวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มจะผลิตบทพูดที่มีความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่วเมื่อวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน มากกว่าเมื่อผู้เรียนวางแผนก่อนพูดตามลำพัง
- 4 ผลของการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และผลของการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อนที่ทำนายไว้ในสมมุติฐานที่ 1 และ 3 จะส่งผลต่อผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง มากกว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยที่ได้จะนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับปริญญาตรี และจะเป็นพื้นฐานในการดำเนินการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับปริญญาตรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 วิธีการวางแผนก่อนพูด (Source of pre-task planning)

การศึกษาวิจัยวิธีการวางแผนก่อนพูดยังอยู่ในระยะเริ่มต้น ฟอสเตอร์ และ สเกียน (Foster & Skehan, 1999) ศึกษาเปรียบเทียบการวางแผนก่อนพูด 4 แบบคือ (1) การวางแผนก่อนพูดโดยมีครูช่วยแนะนำ (Teacher-fronted pre-task planning), (2) การวางแผนก่อนพูดตามลำพัง (Solitary pre-task planning) (3) การวางแผนก่อนพูดเป็นกลุ่ม (Group pre-task planning) และ (4) การวางแผนก่อนพูดแบบจำกัด (Minimal pre-task planning) ผู้วิจัยทั้งสองพบว่า (1) ในด้านความถูกต้องของบทพูด การวางแผนก่อนพูดโดยมีครูช่วยแนะนำมีประสิทธิภาพสูงกว่าการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง การวางแผนก่อนพูดเป็นกลุ่ม และการวางแผนก่อนพูดแบบจำกัด (2) ในด้านความซับซ้อนของบทพูดผู้วิจัยทั้งสองพบว่า การวางแผนก่อนพูดตามลำพังมีประสิทธิภาพมากกว่าการวางแผนก่อนพูดแบบจำกัด แต่ไม่มีความแตกต่างระหว่างการวางแผนก่อนพูดโดยมีครูช่วยแนะนำ การวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และการวางแผนก่อนพูดเป็นกลุ่ม (3) ในด้านความคล่องแคล่วของบทพูดผู้วิจัยทั้งสองพบว่า การวางแผนก่อนพูดตามลำพังมีประสิทธิภาพมากกว่าการวางแผนก่อนพูดเป็นกลุ่ม

งานวิจัยของฟอสเตอร์ และ สเกียน (Foster & Skehan, 1999) ดูเหมือนจะเป็นงานวิจัยแรกและงานวิจัยเดียวที่ศึกษาเปรียบเทียบวิธีการวางแผนก่อนพูดแบบต่าง ๆ งานวิจัยที่ศึกษาเปรียบเทียบวิธีการวางแผนก่อนพูดแบบต่าง ๆ ยังมีน้อย จึงทำให้ไม่สามารถสรุปได้ว่าวิธีการวางแผนก่อนพูดแบบใดมีประสิทธิภาพมากที่สุดในการสนับสนุนการพูดภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่า วิธีการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง (Solitary pre-task planning) และวิธีการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน (Collaborative pre-task planning) จะมีประสิทธิภาพแตกต่างกันหรือไม่ ในการส่งเสริมคุณภาพของบทพูดของนักศึกษาไทยในระดับปริญญาตรี และหากวิธีการทั้งสองมีประสิทธิภาพแตกต่างกัน อะไรเป็นตัวแปรที่ทำให้เกิดความแตกต่างนั้น

2.2 ระดับความสามารถในภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ (Levels of second or foreign language proficiency) และกิริยาร่วมระหว่างวิธีการวางแผนก่อนพูด และ ระดับความสามารถในภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ในการส่งเสริมคุณภาพของบทพูด

วิกเกิลเวิร์ท (Wigglesworth, 1997) ศึกษาอิทธิพลของการวางแผนก่อนพูดที่มีต่อการพูดของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง และผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ จำนวน 120 คน ในสถานการณ์ของการทดสอบ เธอพบกิริยาร่วมระหว่างวิธีการวางแผนก่อนพูด และระดับความสามารถทางภาษา นั่นคือการวางแผนก่อนพูดช่วยเพิ่มคุณภาพของบทพูดของผู้ร่วมการวิจัยที่มีความสามารถในภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง แต่จะไม่ช่วยเพิ่มคุณภาพของบทพูดของผู้ร่วมการวิจัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ แม้ว่างานวิจัยด้านการวางแผนก่อนพูดอื่น ๆ (Crookes, 1989; Ellis, 1987; Foster & Skehan 1996, 1999; Skehan & Foster, 1997; Mehnert, 1998; Ortega, 1999; Sangarun, 2001; Wendel, 1997; Wigglesworth, 1997, Williams, 1992) ซึ่งยืนยันว่าการวางแผนก่อนพูดสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการพูดของผู้ร่วมการวิจัย จะไม่ได้ศึกษากริยาร่วมระหว่างวิธีการวางแผนก่อนพูดและระดับความสามารถในภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศของผู้เรียน แต่ผลของงานวิจัยเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะสนับสนุนผลงานวิจัยของวิกเกิลเวิร์ท เพราะงานวิจัยเหล่านี้ใช้ผู้ร่วมการทดลองที่มีระดับความสามารถในภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศอยู่ในระดับสูง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่านักศึกษาไทยในระดับปริญญาตรีที่มีความสามารถในภาษาอังกฤษต่ำ และนักศึกษาไทยในระดับปริญญาตรีที่มีความสามารถในภาษาอังกฤษสูง จะได้รับผลจากการวางแผนก่อนพูดแตกต่างกันหรือไม่ และหากนักศึกษาทั้งสองกลุ่มได้รับผลจากการวางแผนก่อนพูดแตกต่างกัน อะไรเป็นตัวแปรที่ก่อให้เกิดความแตกต่างนั้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่หนึ่งทั้งชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่หนึ่ง ปีการศึกษา 2545 ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จำนวน 32 คน ผู้เข้าร่วมการวิจัยได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมการวิจัยด้วยเงื่อนไขสองประการคือ (1) ความสมัครใจที่จะเข้าร่วมการวิจัย และ (2) ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำหรือสูง ซึ่งจะพิจารณาจากคะแนนการสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาใหม่ ประจำปีการศึกษา 2545 ของทางมหาวิทยาลัยที่นักศึกษาเรียนอยู่ ผู้เข้าร่วมการวิจัย 18 คน มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง และผู้เข้าร่วมการวิจัยอีก 18 คน มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ผู้เข้าร่วมการวิจัยที่มีระดับความสามารถในภาษาอังกฤษต่ำแต่ละคนได้รับการสุ่มเข้าสู่กลุ่มการทดลองหนึ่ง หรือ กลุ่มควบคุมสาม (ดูตาราง 1) ผู้เข้าร่วมการวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงแต่ละคนได้รับการสุ่มเข้าสู่กลุ่มวิจัยสอง หรือ กลุ่มควบคุมสี่ (ดูตาราง 1) การสุ่มตัวอย่าง ทำโดยวิธีจับฉลากแบบไม่ใส่คืน

3.2 แบบการวิจัย

แบบการวิจัยที่ใช้คือ 2 x 3 แบบวัดซ้ำที่ตัวแปรที่สอง (2 x 3 repeated measure design) ตัวแปรแรกคือ ระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เป็นตัวแปรระหว่างกลุ่ม (between-subject factor) ประกอบด้วยสองระดับ (สูง/ต่ำ) ตัวแปรที่สองคือ วิธีการวางแผนก่อนการพูด (Source of pre-task planning) เป็นตัวแปรภายในกลุ่ม (within-subject factor) ประกอบด้วยสามระดับ คือ การวางแผนก่อนพูดตามลำพัง (Solitary pre-task planning) และการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน (Collaborative pre-task planning) โดยมีวิธีการวางแผนแบบจำกัด (Minimal pre-task planning) เป็นตัวแปรควบคุม (ดูตาราง 1)

ตาราง 1 แบบการวิจัยแบบ 2 x 3 โดยวัดซ้ำที่วิธีการวางแผนก่อนพูด

กลุ่ม	จำนวน ผู้เข้าร่วม งานวิจัย	ระดับ ความสามารถ ทาง ภาษาอังกฤษ	วิธีการวางแผนก่อนพูด	หัวข้อการพูด
1 (Experimental)	8	ต่ำ	ตามลำพัง (Solitary) และ ร่วมมือกับเพื่อน (Collaborative)	เครื่องแบบนักศึกษา (Uniform) และ หอพักนักศึกษา (Dormitory)
2 (Experimental)	8	สูง	ตามลำพัง (Solitary) และ ร่วมมือกับเพื่อน (Collaborative)	เครื่องแบบนักศึกษา (Uniform) และ หอพักนักศึกษา (Dormitory)
3 (Control)	8	ต่ำ	จำกัด (Minimal)	เครื่องแบบนักศึกษา (Uniform) และ หอพักนักศึกษา (Dormitory)
4 (Control)	8	สูง	จำกัด (Minimal)	เครื่องแบบนักศึกษา (Uniform) และ หอพักนักศึกษา (Dormitory)

ลำดับที่ของวิธีการวางแผนก่อนพูด และลำดับที่หัวข้อการพูดได้รับการถ่วงดุลเพื่อควบคุมอิทธิพลตอนต้น (Primary effect) อิทธิพลตอนปลาย (Recency effect) และผลที่ตามมา (Carry-over effect) ดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 ลำดับที่ของวิธีการวางแผนก่อนพูด และหัวข้อการพูด

กลุ่ม	ระดับ ความสามารถ ทาง ภาษาอังกฤษ	หมายเลข ผู้เข้าร่วม งานวิจัย	วิธีการวางแผนก่อนพูดและงานพูด	
			วันที่หนึ่งของการทำงาน	วันที่สองของการทำงาน
1-2 (Experimental)	Low/High	1 and 2	Solitary / Dormitory	Collaborative/ Uniform
		3 and 4	Collaborative/ Uniform	Solitary / Dormitory
		5 and 6	Solitary / Uniform	Collaborative/ Dormitory
		7 and 8	Collaborative/ Dormitory	Solitary / Uniform
3-4 (Control)	Low/High	1 and 2	Dormitory	Uniform
		3 and 4	Uniform	Dormitory
		5 and 6	Uniform	Dormitory
		7 and 8	Dormitory	Uniform

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยนี้ใช้เครื่องมือการวิจัยดังนี้คือ

1. งานพูด (ดูภาคผนวก 1)
2. คำแนะนำในการวางแผนก่อนพูดและแบบบันทึกการวางแผน (ดูภาคผนวก 2 และ 3)
3. การสัมภาษณ์

3.3.1 งานพูด

งานพูดที่ผู้เข้าร่วมงานวิจัยทำ ในงานวิจัยนี้คือ การพูดแสดงความคิดเห็นในหัวข้อสองหัวข้อ คือ (1) เครื่องแบบนักศึกษา และ (2) หอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัย (ดูภาคผนวก 2) หัวข้อการพูดทั้งสองมีระดับความยากด้านภาระงานของสมอง (Cognition) ความยากทางภาษา (Linguistic) และความยากทางด้านการสื่อสาร (Communicative stress) ไม่แตกต่างกันตามหลักเกณฑ์ที่เสนอโดย เสกียน (Skehan, 1996) เสกียนเสนอว่าภาระงานของสมองควรพิจารณาจากสองตัวแปรคือ ความคุ้นเคยด้านเนื้อหาของบทพูดของผู้พูด (Cognitive familiarity) และกระบวนการดำเนินงานของ

สมอง (Cognitive processing) เมื่อพิจารณาหัวข้อพูดทั้งสองที่ใช้ในงานวิจัยนี้จะเห็นได้ว่า ในด้านความคุ้นเคยด้านเนื้อหา ผู้ร่วมงานวิจัยคุ้นเคยกับหัวข้อพูดทั้งสองเป็นอย่างดี เพราะเป็นหัวข้อที่เป็นที่ถกเถียงกันในหมู่นักศึกษาไทย และในด้านกระบวนการดำเนินงานของสมองหัวข้อพูดทั้งสองต่างก็กำหนดให้ผู้เข้าร่วมงานวิจัยพูดแสดงความคิดเห็น ซึ่งผู้เข้าร่วมงานวิจัยต้องหาเหตุผลมาประกอบจุดยืนที่ตนเสนอ จึงกล่าวได้ว่าหัวข้องานทั้งสองมีระดับความยากตามเกณฑ์ภาระงานของสมองไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้หัวข้อพูดทั้งสองยังมีระดับความยากทางภาษาที่ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากผู้เข้าร่วมงานวิจัยต้องใช้ไวยากรณ์ เช่น โครงสร้างการเปรียบเทียบ (comparative structures) และโครงสร้างการบอกเงื่อนไข (Conditional structures) และคำศัพท์กลุ่มเดียวกัน ท้ายที่สุดหัวข้อพูดทั้งสองมีระดับความยากทางด้านการสื่อสาร (Communicative stress) ที่ใกล้เคียงกัน เนื่องจากผู้เข้าร่วมงานวิจัยทำงานพูดตามลำพังโดยไม่มีผู้ฟัง (Monologue) เพื่อให้แน่ใจว่าหัวข้อพูดทั้งสองมีระดับความยากในทั้งสามด้านที่ใกล้เคียงกัน ผู้วิจัยได้ทดลองใช้หัวข้อพูดทั้งสองกับนักศึกษา 4 คน และได้ผลตามความคาดหวัง ก่อนที่จะใช้หัวข้อดังกล่าวในการดำเนินงานวิจัยจริง

3.3.2 คำแนะนำในการวางแผนก่อนพูดและแบบบันทึกการวางแผน

ผู้เข้าร่วมงานวิจัยในกลุ่มการทดลอง 1 และ 2 (ดูตาราง 1) ได้รับคำแนะนำในการวางแผนก่อนพูด (ดูภาคผนวก 2) และแบบบันทึกการวางแผนก่อนพูดที่ออกแบบตามหลักการซึ่งเสนอโดย (Sangarun, 2001) (ดูภาคผนวก 3) คำแนะนำในการวางแผนก่อนพูดและบันทึกการวางแผนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อชี้แนะผู้เข้าร่วมงานวิจัยถึงวิธีการในการวางแผนความหมาย (meaning) และไวยากรณ์ (form) ของบทพูด

3.3.3 การสัมภาษณ์

เพื่อทราบความคิดเห็นของผู้ร่วมงานวิจัยในสองกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม (ดูตาราง 1) ที่มีต่อการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน ผู้เข้าร่วมการวิจัยแต่ละคนในสองกลุ่มการทดลองนี้ได้รับการสัมภาษณ์จากผู้วิจัยคนละ 15 นาที การสัมภาษณ์นี้ใช้สองวิธีการประกอบกันคือ (1) ผู้วิจัยถามคำถาม (Researcher-controlled elicitation) และผู้ร่วมงานวิจัยริเริ่มการให้ข้อมูล (Informant-initiated elicitation)

3.4 การดำเนินการทดลอง

การเก็บข้อมูลของงานวิจัยนี้ทำในเวลาสามวันติดต่อกัน ในวันที่หนึ่งและสองผู้เข้าร่วมงานวิจัยทำงานพูด โดยการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง หรือ โดยการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน ตามลำดับที่ของวิธีการวางแผนก่อนพูด และหัวข้อการพูด (ดู 3.3.1) ที่ปรากฏในตาราง 2 ในการทำงานพูดภายใต้เงื่อนไขการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง ผู้เข้าร่วมงานวิจัยจะได้รับการฝึกการพูด รายงานกระบวนการคิด (Think-aloud) เป็นเวลา 10 นาที หลังจากนั้นผู้เข้าร่วมงานวิจัยได้รับเวลา 15 นาที เพื่อวางแผนการพูดตามลำพัง โดยผู้เข้าร่วมงานวิจัยต้องออกเสียงกระบวนการวางแผนของตน ท้ายที่สุดผู้เข้าร่วมงานวิจัยได้รับเวลา 5 นาที เพื่อพูดบทพูดของตนตามลำพัง (Production of monologue) โดยไม่ดูแผนการพูดที่ได้ทำไว้ ในการทำงานพูดภายใต้เงื่อนไข การวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน ผู้เข้าร่วมงานวิจัยได้รับเวลา 10 นาทีเพื่อทำความเข้าใจและทำความเข้าใจกับคู่ของตน หลังจากนั้นผู้เข้าร่วมงานวิจัยทั้งสองได้รับเวลา 15 นาทีเพื่อร่วมมือกันวางแผนงานพูด ท้ายที่สุดผู้เข้าร่วมงานวิจัยได้รับเวลา 5 นาทีเพื่อพูดบทพูดของตนตามลำพัง รายงานการวางแผนโดยออกเสียง (Plan-aloud report) บทสนทนาในการวางแผนร่วมกัน (Collaborative pre-task planning talk) และบทพูดได้รับการบันทึกเทป ในวันที่ 3 ผู้เข้าร่วมงานวิจัยแต่ละคนในกลุ่มเข้ารับการสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยเป็นเวลา 15 นาที การสัมภาษณ์นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมงานวิจัยที่มีต่อการวางแผนก่อนพูดตามลำพังและการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน

ผู้เข้าร่วมการวิจัยในกลุ่มควบคุมสามและสี่เข้าร่วมการทดลองสองครั้ง เพื่อพูดแสดงความคิดเห็นในหัวข้อทั้งสองที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ (ดู 3.3.1) แต่ผู้เข้าร่วมการวิจัยแต่ละคนจะไม่มีโอกาสวางแผนก่อนพูด นั่นคือผู้เข้าร่วมการวิจัยจะต้องพูดในหัวข้อที่ได้รับมอบหมายทันทีหลังจากที่อ่านหัวข้อการพูดเสร็จ (ลำดับที่ของหัวข้อการพูดของผู้เข้าร่วมการวิจัยในกลุ่มควบคุมสามและสี่ได้รับการถ่วงดุล (ดูตาราง 2) ผู้ร่วมการวิจัยแต่ละคนพูดในหัวข้อที่ได้รับมอบหมายตามลำพัง บทพูดของผู้เข้าร่วมการวิจัยแต่ละคนได้รับการบันทึกเทป

3.5 หน่วยการวิเคราะห์คุณภาพของบทพูด (Unit of analysis)

อิทธิพลของวิธีการวางแผนก่อนพูด (การวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน) และกริยาร่วมของวิธีการวางแผนก่อนพูดและระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้ร่วมงานวิจัยที่มีต่อคุณภาพของบทพูดของผู้ร่วมงานวิจัย ได้รับการวัดในสามด้านคือ

3.5.1 ความถูกต้องของบทพูด (Accuracy) ซึ่งวัดโดยใช้หน่วยวัดสองตัวคือ (1) ร้อยละของจำนวนประโยคที่ไม่มีข้อผิดพลาด (Percentage of error free clause: PEFC) และ (2) จำนวนข้อผิดพลาดต่อ 100 คำ (Number of errors per 100 words: NER)

3.5.2 ความซับซ้อนของบทพูด (Complexity) ซึ่งวัดโดยใช้หน่วยวัดสองตัวคือ (1) หน่วยความหมายของประโยคต่อหนึ่งทียูนิต (Sentence-nodes per T-unit: SNPT) (ทียูนิต หมายถึงประโยคที่ประกอบด้วยประโยคหลักหนึ่งประโยคและอนุประโยค และ/หรือ โครงสร้างอื่น ๆ) และ (2) จำนวนอนุประโยคต่อทียูนิต (Number of clauses per T-unit: CPT) นอกจากนี้โครงสร้างการเปรียบเทียบ (comparative structures) และ โครงสร้างการบอกเงื่อนไข (conditional structures) ได้รับการนับว่าเป็นตัวบอกความซับซ้อนของบทพูดด้วย

3.5.3 ความคล่องแคล่วของบทพูด (Fluency) ซึ่งวัดโดยใช้หน่วยวัดสองตัวคือ (1) อัตราความเร็วในการพูด (Speech rate: SR) ซึ่งคำนวณจากจำนวนพยางค์ทั้งหมดในแต่ละบทพูดที่หักลบพยางค์ที่พูดซ้ำ พยางค์ที่พูดผิด หรือพยางค์ที่พูดเป็นภาษาไทย จากนั้นหารพยางค์ที่เหลือทั้งหมดด้วยจำนวนเวลาที่พูด (นับเป็นวินาที) และคูณด้วย 60 และ (2) ร้อยละของเวลาที่หยุดพูดทั้งหมด (Percentage of total pausing time: PTPT)

3.6 ขั้นตอน และวิธีการในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 ข้อมูลคุณภาพของบทพูดของผู้ร่วมการวิจัยในสามด้านคือ (1) ความถูกต้องทางภาษาของบทพูด (Accuracy) (2) ความซับซ้อนของบทพูด (Complexity) และ (3) ความคล่องแคล่วของบทพูด (Fluency) ได้รับการวิเคราะห์ด้วยแบบวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-ways repeated measure ANOVAs) ตามด้วยการทดสอบ Turkey HSD post hoc multiple test ในกรณีที่ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทั้งสองแบบมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ข้อมูลคุณภาพของบทพูดของผู้ร่วมการวิจัยทั้งสามด้าน จะได้รับการทดสอบด้วย Wilcoxon matched-pairs signed-ranks test เพื่อตรวจสอบว่าคุณภาพของบทพูดทั้ง 3 ด้านภายใต้ วิธีการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และ วิธีการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน ภายในแต่ละกลุ่มของผู้ร่วมการวิจัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และผู้ร่วมการวิจัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง แตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยใช้การทดสอบ Wilcoxon matched-pairs signed-ranks test ด้วยเหตุผลสองประการคือ (1) ข้อมูลคุณภาพของบทพูดทั้งสาม

ของผู้เข้าร่วมการวิจัย ภายใต้วิธีการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และ วิธีการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน มาจากผู้ร่วมการวิจัยคนเดียวกัน (2) จำนวนผู้เข้าร่วมการวิจัยภายในกลุ่มการวิจัยที่ 1 และ 2 มีจำนวนน้อย (8 คนในแต่ละกลุ่ม)

3.6.2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์จะได้รับการเข้ารหัส และจัดกลุ่มเพื่อค้นหาความคิดเห็นของผู้ร่วมการวิจัยที่มีต่อการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

บทที่ 4 เสนอผลการวิจัยเรียงตามลำดับคำถามวิจัยทั้ง 4 ข้อ (ดูรายละเอียดใน 1.4)

4.1 คำถามวิจัยข้อ 1

สมมุติฐานของคำถามวิจัยข้อ 1 กล่าวว่า ถ้าให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำและผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงวางแผนก่อนพูดตามลำพัง วางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน และวางแผนก่อนพูดแบบจำกัด การวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน จะช่วยให้ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มผลิตบทพูดที่มีความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่วมากกว่าการวางแผนก่อนพูดแบบจำกัด

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่ามัชฌิมเลขคณิต ของคะแนนความถูกต้อง คะแนนความซับซ้อน และคะแนนความคล่องแคล่ว ของบทพูดของผู้เข้าร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำและผู้เข้าร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงเป็นไปตามสมมุติฐาน นั่นคือ มัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่ว ของบทพูดของผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และของผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ภายใต้เงื่อนไขการทดลองการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน สูงกว่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่ว ของบทพูดของผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงภายใต้เงื่อนไขการทดลองการวางแผนก่อนพูดแบบจำกัด และเมื่อทำการทดสอบ การวิเคราะห์ด้วยแบบวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-ways repeated measure ANOVAs) แล้วพบว่าความแตกต่างนี้มีนัยสำคัญทางสถิติ (PEFC : $F = 54.998, p = .000$; NER : $F = 50.656, p = .000$; SNPT : $F = 24.771, p = .000$; CPT : $F = 61.332, p = .000$; SR : $F = 18.07, p = .000$; PTPT : $F = 21.673, p = .000$) (ดูตาราง 3)

เมื่อทำการทดสอบ Turkey HSD post hoc multiple test พบว่า ภายใต้ง่อนไขการทดลองการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง (SP) ความแตกต่างของคะแนนความถูกต้องของบทพูด (PEFC1, NER1) ของผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงในกลุ่มทดลอง (G2) แตกต่างจากคะแนนดังกล่าวของผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงในกลุ่มควบคุม (G4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ความแตกต่างของคะแนนความถูกต้องของบทพูด (PEFC1, NER1) ของผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำในกลุ่มทดลอง (G1) ไม่แตกต่างจากคะแนนดังกล่าวของผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำในกลุ่มควบคุม (G3) อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ (ดูตาราง 4) เมื่อพิจารณาคะแนนความซับซ้อนของบทพูด พบว่าความแตกต่างของคะแนนความซับซ้อนของบทพูด (SNPT1, CPT1) ของผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงในกลุ่มทดลอง (G2) แตกต่างจากคะแนนดังกล่าวของผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงในกลุ่มควบคุม (G4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในทางตรงกันข้ามคะแนนความซับซ้อนของบทพูดเพียงหน่วยวัด CPT1 ของผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำในกลุ่มทดลอง (G1) เท่านั้นที่แตกต่างจากคะแนนดังกล่าวของผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำในกลุ่มควบคุม (G3) อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ความแตกต่างของคะแนนความซับซ้อนของบทพูด ของหน่วยวัด SNPT1 ของผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำในกลุ่มทดลอง (G1) ไม่แตกต่างจากคะแนนดังกล่าวของผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำในกลุ่มควบคุม (G3) อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ (ดูตาราง 4) เมื่อพิจารณาคะแนนความคล่องแคล่วของบทพูด พบว่าคะแนนความคล่องแคล่วของบทพูด (SR1) ของผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำในกลุ่มทดลอง (G1) แตกต่างจากคะแนนดังกล่าวของผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำในกลุ่มควบคุม (G3) อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่า ความแตกต่างของคะแนนดังกล่าว ของผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงในกลุ่มทดลอง (G2) แตกต่างจากคะแนนดังกล่าวของผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงในกลุ่มควบคุม (G4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูตาราง 4)

ภายใต้ง่อนไขการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน (CP) พบว่าความแตกต่างของคะแนนความถูกต้องของบทพูด (PEFC2, NER2) คะแนนความซับซ้อนของบทพูด (SNPT2, CPT2) และคะแนนความคล่องแคล่วของบทพูด (SR2) ของผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำในกลุ่มทดลอง (G1) แตกต่างจากคะแนนดังกล่าวของผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำในกลุ่มควบคุม (G3) อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ (ดูตาราง 4) นอกจากนี้ยังพบว่า ความแตกต่างของคะแนนดังกล่าว (SNPT2, CPT2, PEFC2, NER2, SR2) ของผู้ร่วมงานวิจัยที่มี

ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงในกลุ่มทดลอง (G2) แตกต่างจากคะแนนดังกล่าวของ
ผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงในกลุ่มควบคุม (G4) อย่างมี
นัยยะสำคัญทางสถิติ (ดูตาราง 4) ดังนั้น สมมุติฐานที่ 1 จึงได้รับการสนับสนุนจากข้อมูลเป็น
บางส่วน

4.2 คำถามวิจัยข้อ 2

สมมุติฐานของคำถามวิจัยข้อ 2 กล่าวว่า ถ้าให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มี
ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน
ผู้เรียนกลุ่มนี้จะได้รับประโยชน์จากการวางแผนก่อนพูดดังกล่าวในการส่งเสริมความถูกต้อง ความ
ซับซ้อน และความคล่องแคล่วของบทพูด เช่นเดียวกับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มี
ความสามารถทาง ภาษาอังกฤษสูง

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความถูกต้อง คะแนนความซับซ้อน และคะแนน
ความคล่องแคล่ว ของผู้เข้าร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ เป็นไปในทิศทาง
เดียวกันกับผู้เข้าร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง นั่นคือ มัชฌิมเลขคณิตของ
คะแนนความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่ว ของบทพูดของผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับ
ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง
ภายใต้เงื่อนไขการทดลองการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน สูง
กว่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่ว ของบทพูดของ
ผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถ
ทางภาษาอังกฤษสูงภายใต้เงื่อนไขการทดลองการวางแผนก่อนพูดแบบจำกัด และเมื่อทดสอบทาง
สถิติแล้วพบว่าความแตกต่างนี้มีนัยสำคัญทางสถิติ (PEFC : $F = 54.998, p = .000$; NER : $F =$
 $50.656, p = .000$; SNPT : $F = 24.771, p = .000$; CPT : $F = 61.332, p = .000$; SR : $F =$
 $18.07, p = .000$; PTPT : $F = 21.673, p = .000$) (ดูตาราง 3 และคำอธิบายในย่อหน้าที่ 3 และ 4
ของข้อ 4.1) ดังนั้น สมมุติฐานที่ 2 จึงได้รับการสนับสนุนจากข้อมูล

ตาราง 3 ค่าสถิติที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของบทพูด

	ผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับ			ผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับ			F-value	Sig.
	ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ			ความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง				
	การวางแผน ก่อนพูดแบบ จำกัด	การวางแผน ก่อนพูดตาม ลำพัง	การวางแผน ก่อนพูด ร่วมกับเพื่อน	การวางแผน ก่อนพูดแบบ จำกัด	การวางแผน ก่อนพูดตาม ลำพัง	การวางแผน ก่อนพูด ร่วมกับเพื่อน		
ความถูกต้อง								
PEFC								
M	0.0625	10.1389	30.2688	20.0434	39.0170	58.8846	PC	54.998 .000
SD	0.0904	12.9872	15.4665	2.7535	18.4465	13.3669	EP	13.586 .001
							IN	4.529 .007
NER								
M	49.9849	37.8298	18.7090	29.0859	11.9947	7.9111	PC	50.656 .000
SD	13.8889	13.7004	5.0962	3.7621	5.6351	4.1269	EP	6.367 .014
							IN	3.905 .013
ความซับซ้อน								
SNPT								
M	0.6004	1.0833	1.6583	0.8341	1.4283	2.0781	PC	24.711 .000
SD	0.4593	0.6666	0.7573	0.1221	0.2109	0.8234	EP	12.469 .001
							IN	5.343 .003
CPT								
M	1.0063	1.7479	2.2548	1.2850	2.2838	3.3621	PC	61.332 .000
SD	0.3480	0.6233	0.5600	0.1739	0.2728	0.5449	EP	14.442 .000
							IN	6.119 .001
ความคล่องแคล่ว								
SR								
M	18.5904	42.1976	52.7623	26.3024	48.8637	59.5340	PC	18.107 .000
SD	10.1249	16.7013	21.3144	12.1635	20.4907	19.2052	EP	1.783 .187
							IN	0.594 .621
PTPT								
M	51.8753	26.5245	18.9628	33.5397	14.3837	6.0355	PC	21.673 .000
SD	25.5703	9.5627	6.1633	9.4539	11.2308	3.7717	EP	1.813 .184
							IN	0.254 .858

หมายเหตุ

ผู้ร่วมงานวิจัยภายใต้การวางแผนก่อนพูดแบบจำกัด (Minimal pre-task planning : MP) ทั้งสองกลุ่มมีคะแนนความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่วเพียงชุดเดียว เนื่องจากผู้ร่วมงานวิจัยทั้งสองกลุ่มนี้ถูกกำหนดให้ทำงานพูดตามลำพังโดยไม่ได้รับเวลา 15 นาที สำหรับการวางแผนก่อนพูด

M = มัชฌิมเลขคณิต

SD = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

PEFC = ร้อยละของจำนวนประโยคที่ไม่มีข้อผิดพลาด

NER = จำนวนข้อผิดพลาดต่อ 100 คำ

SNPT = หน่วยความหมายของประโยคต่อหนึ่งที่ยูนิต

CPT = จำนวนอนุประโยคต่อที่ยูนิต

SR = อัตราความเร็วในการพูด

PTPT = ร้อยละของเวลาที่หยุดพูดทั้งหมด

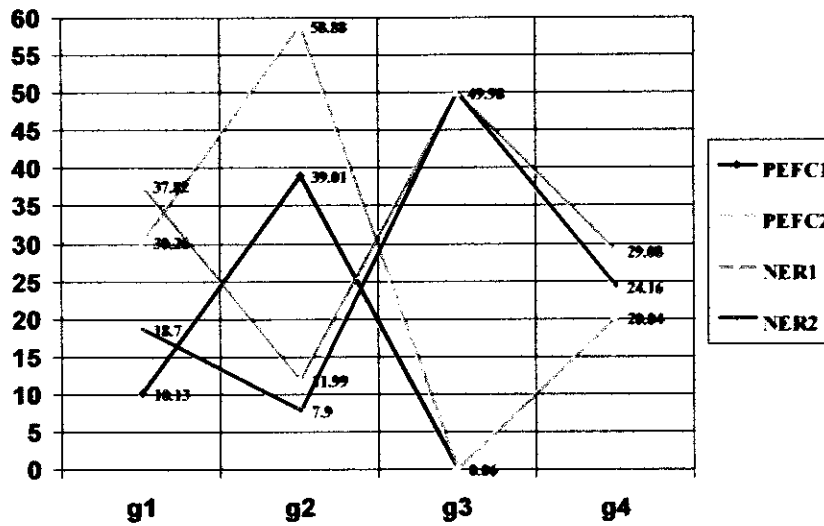
PC = วิธีการวางแผนก่อนพูด

EP = ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ

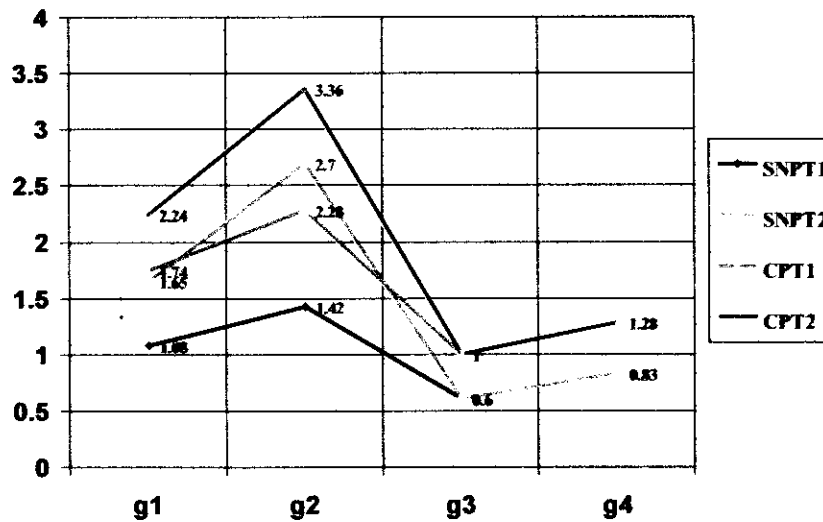
IN = กริยาร่วมระหว่างวิธีการวางแผนก่อนพูด และระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ภาพประกอบ 1 คะแนนเฉลี่ยของคะแนนความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่ว
 ความถี่ในการวางแผนก่อนพูดและระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของ
 ผู้เข้าร่วมงานวิจัย

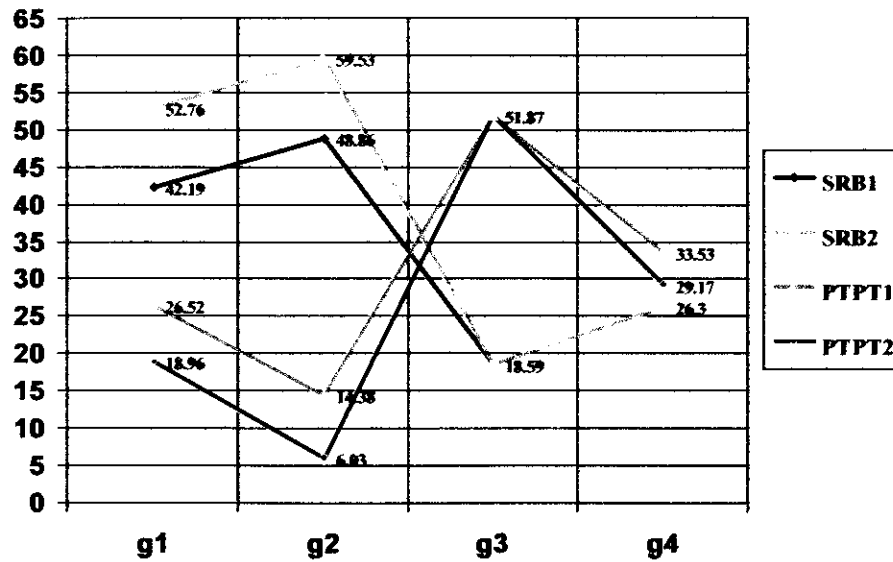
1. ความถูกต้อง

2. ความซับซ้อน

3. ความต้องเมล็ด

หมายเหตุ

- G1 = ผู้ร่วมงานวิจัยในกลุ่มทดลองที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ
 G2 = ผู้ร่วมงานวิจัยในกลุ่มทดลองที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง
 G3 = ผู้ร่วมงานวิจัยในกลุ่มควบคุมที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ
 G4 = ผู้ร่วมงานวิจัยในกลุ่มควบคุมที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง
- PEFC1 = ร้อยละของจำนวนประโยชน์ที่ไม่มีข้อผิดพลาด ภายใต้เงื่อนไขการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง
 PEFC2 = ร้อยละของจำนวนประโยชน์ที่ไม่มีข้อผิดพลาด ภายใต้เงื่อนไขการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน
- NER1 = จำนวนข้อผิดพลาดต่อ 100 คำ ภายใต้เงื่อนไขการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง
 NER2 = จำนวนข้อผิดพลาดต่อ 100 คำ ภายใต้เงื่อนไขการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน
- SNPT1 = หน่วยความหมายของประโยคต่อหนึ่งชุนิต ภายใต้เงื่อนไขการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง
 SNPT2 = หน่วยความหมายของประโยคต่อหนึ่งชุนิต ภายใต้เงื่อนไขการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน
- CPT 1 = จำนวนอนุประโยคต่อชุนิต ภายใต้เงื่อนไขการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง
 CPT 2 = จำนวนอนุประโยคต่อชุนิต ภายใต้เงื่อนไขการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน
- SR1 = อัตราความเร็วในการพูด ภายใต้เงื่อนไขการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง
 SR2 = อัตราความเร็วในการพูด ภายใต้เงื่อนไขการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน
- PTPT1 = ร้อยละของเวลาที่หยุดพูดทั้งหมด ภายใต้เงื่อนไขการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง
 PTPT2 = ร้อยละของเวลาที่หยุดพูดทั้งหมด ภายใต้เงื่อนไขการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน

ตาราง 4 สรุปความสัมพันธ์เชิงลำดับที่ของคะแนนความถูกต้อง คะแนนความซับซ้อน และ
คะแนนความคล่องแคล่ว ตามวิธีการวางแผนก่อนพูดและระดับความสามารถทาง
ภาษาอังกฤษ

หน่วยวัด	วิธีการวางแผน ก่อนพูด	ความสัมพันธ์เชิงลำดับที่				ความแตกต่างซึ่งมีนัยยะ สำคัญ ($p > .05$)
ความถูกต้อง						
PEFC	SP	2 > (39.02)	4 > (20.04)	1 > (10.14)	3 (0.06)	2 > 1,3,4
	CP	2 > (58.88)	1 > (30.27)	4 > (20.04)	3 (0.06)	1 > 3; 2 > 1,3,4
NER	SP	3 < (49.98)	1 < (37.83)	4 < (29.09)	2 (11.99)	1,3,4 > 2
	CP	3 < (49.99)	4 < (24.16)	1 < (18.71)	2 (7.91)	3 < 1; 1,3,4 < 2
ความซับซ้อน						
SNPT	SP	2 > (1.43)	1 > (1.08)	4 > (0.83)	3 (0.60)	2 > 3,4
	CP	2 > (2.70)	1 > (1.66)	4 > (0.83)	3 (0.60)	1 > 3; 2 > 1,3,4
CPT	SP	2 > (2.28)	1 > (1.75)	4 > (1.29)	3 (1.00)	1 > 3; 2 > 1,3,4
	CP	2 > (3.36)	1 > (2.25)	4 > (1.29)	3 (1.00)	1 > 3 > 4; 2 > 1,3,4
ความคล่องแคล่ว						
SR	SP	2 > (48.86)	1 > (42.20)	4 > (26.30)	3 (18.59)	1 > 3; 2 > 3,4
	CP	2 > (59.53)	1 > (52.76)	4 > (26.30)	3 (18.59)	1 > 3,4; 2 > 3,4
PTPT	SP	3 > (51.88)	4 > (33.54)	1 > (26.52)	2 (14.38)	n.s.
	CP	3 > (51.88)	4 > (29.18)	1 > (18.96)	2 (6.04)	n.s.

หมายเหตุ

- 1 = ผู้ร่วมงานวิจัยในกลุ่มทดลองที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ
2 = ผู้ร่วมงานวิจัยในกลุ่มทดลองที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง
3 = ผู้ร่วมงานวิจัยในกลุ่มควบคุมที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ
4 = ผู้ร่วมงานวิจัยในกลุ่มควบคุมที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

- SP = การวางแผนก่อนพูดตามลำพัง
CP = การวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน

- PEFC = ร้อยละของจำนวนประโยคที่ไม่มีข้อผิดพลาด
NER = จำนวนข้อผิดพลาดต่อ 100 คำ
SNPT = หน่วยความหมายของประโยคต่อหนึ่งที่ยูนิท
CPT = จำนวนอนุประโยคต่อที่ยูนิท
SR = อัตราความเร็วในการพูด
PTPT = ร้อยละของเวลาที่หยุดพูดทั้งหมด

ตาราง 5 สรุปผลการทดสอบ Wilcoxon matched-pairs signed-ranks test เพื่อตรวจสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนความถูกต้อง คะแนนความซับซ้อน และคะแนนความคล่องแคล่วของบทพูดภายใต้วิธีการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และภายใต้วิธีการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อนภายในแต่ละกลุ่มของผู้ร่วมการวิจัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และผู้ร่วมการวิจัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

คุณภาพของบทพูด	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ	Z-value	Sig.	ความแตกต่างซึ่งมีนัยยะสำคัญ ($p > .05$)	
ความถูกต้อง	PEFC	Low	-2.521	.012	CP > SP
		High	-2.521	.012	CP > SP
	NER	Low	-2.521	.012	CP > SP
		High	-2.100	.036	CP > SP
ความซับซ้อน	SNPT	Low	-2.522	.011	CP > SP
		High	-2.521	.012	CP > SP
	CPT	Low	-2.371	.081	CP > SP
		High	-2.524	.012	CP > SP
ความคล่องแคล่ว	SR	Low	-1.400	.161	n.s.
		High	-2.521	.012	CP > SP
	PTPT	Low	-2.240	.025	CP > SP
		High	-2.521	.012	CP > SP

หมายเหตุ

- PEFC = ร้อยละของจำนวนประโยคที่ไม่มีข้อผิดพลาด
 NER = จำนวนข้อผิดพลาดต่อ 100 คำ
 SNPT = หน่วยความหมายของประโยคต่อหนึ่งที่ยูนิต
 CPT = จำนวนอนุประโยคต่อที่ยูนิต
 SR = อัตราความเร็วในการพูด
 PTPT = ร้อยละของเวลาที่หยุดพูดทั้งหมด
- SP = การวางแผนก่อนพูดตามลำพัง
 CP = การวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน
- n.s. = ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 คำถามวิจัยข้อ 3

สมมุติฐานของคำถามวิจัยข้อ 3 กล่าวว่า ถ้าให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง วางแผนก่อนพูดตามลำพัง และวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มจะผลิตบทพูดที่มีความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่วเมื่อวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน มากกว่าเมื่อผู้เรียนวางแผนก่อนพูดตามลำพัง

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่ามัชฌิมเลขคณิตของความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่วของผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง เป็นไปตามสมมุติฐาน นั่นคือมัชฌิมเลขคณิตของคะแนน PEFC, SNPT, CPT, SR ของผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ภายใต้เงื่อนไขการทดลองวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อนสูงกว่า มัชฌิมเลขคณิตของคะแนนของหน่วยวัดดังกล่าวภายใต้เงื่อนไขการทดลองการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง นอกจากนี้มัชฌิมเลขคณิตของคะแนน NER และ PTPT ภายใต้เงื่อนไขการทดลองการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน ก็ต่ำกว่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนของหน่วยวัดดังกล่าวภายใต้เงื่อนไขการทดลองการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และเมื่อทำการทดสอบ Wilcoxon matched-pairs signed-ranks test แล้วพบว่า 5 ใน 6 ของความแตกต่างของคะแนนความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่ว ของกลุ่มผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ มีนัยสำคัญทางสถิติ (PEFC : $F = -2.521, p = .012$; NER : $F = -2.521, p = .012$; SNPT : $F = -2.552, p = .011$; CPT : $F = -2.371, p = .018$; SR : $F = -1.400, p = .161$; PTPT : $F = -2.240, p = .025$) นอกจากนี้ยังพบว่า ความแตกต่างของคะแนนความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่ว ทั้งหมดของกลุ่มผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง นี้มีนัยสำคัญทางสถิติ (PEFC : $F = -2.521, p = .012$; NER : $F = -2.100, p = .036$; SNPT : $F = -2.552, p = .012$; CPT : $F = -2.524, p = .012$; SR : $F = -2.521, p = .012$; PTPT : $F = -2.521, p = .012$) (ดูตาราง 5) ดังนั้น สมมุติฐานที่ 3 จึงได้รับการสนับสนุนจากข้อมูล

4.3 คำถามวิจัยข้อ 4

สมมุติฐานของคำถามวิจัยข้อ 4 กล่าวว่า ผลของการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และผลของการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อนที่ทำนายไว้ในสมมุติฐานที่ 1 และ 3 จะส่งผลต่อผู้เรียนที่เรียน

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง มากกว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way-repeated-measure ANOVAs) แสดงว่ากริยาร่วมระหว่าง วิธีการวางแผนก่อนพูด และระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ มีนัยยะสำคัญทางสถิติในทุกหน่วยวัดของความถูกต้อง (PEFC : $F = 4.529, p = .000$; NE2 : $F = 3.905, p = .013$) และหน่วยวัดของความซับซ้อน (SNPT : $F = 5.354, p = .003$; CPT : $F = 6.119, p = .001$) (ดูตาราง 3) แต่ไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติ ของหน่วยวัดความคล่องแคล่ว (SR : $F = 0.594, p = .621$; PTPT : $F = 0.254, p = .858$) ดังนั้น สมมุติฐานของคำถามวิจัยข้อ 4 จึงได้รับการสนับสนุนจากข้อมูลเพียงบางส่วน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทสรุปท้ายนี้ประกอบด้วย (1) สรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผล (2) ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการเรียนการสอน (3) ข้อจำกัดในการทำวิจัย และ (4) ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

5.1 สรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผล

จุดประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้คือ เพื่อศึกษาอิทธิพลของวิธีการวางแผนก่อนพูด ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ และกิริยาร่วมระหว่างตัวแปรทั้งสองที่มีต่อคุณภาพของบทพูด ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานเพื่อทดสอบจำนวนสี่สมมติฐาน ซึ่งจะได้อภิปรายผลการทดสอบสมมติฐานทั้งสี่ข้อเป็นลำดับดังต่อไปนี้

5.1.1 สมมติฐานข้อ 1 กล่าวว่า

ถ้าให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง วางแผนก่อนพูดตามลำพัง วางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน และวางแผนก่อนพูดแบบจำกัด การวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน จะช่วยให้ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มผลิตบทพูดที่มีความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่ว มากกว่าการวางแผนก่อนพูดแบบจำกัด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ปรากฏในตาราง 3 และ 4 สนับสนุนสมมติฐานข้อ 1 นั่นคือผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ที่วางแผนการพูดตามลำพัง และวางแผนการพูดร่วมกับเพื่อน พูดบทพูดที่มีความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่ว มากกว่าผู้ร่วมงานวิจัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำและผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงที่วางแผนการพูดแบบจำกัด

ผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ครูก (Crookes, 1989) ฟอสเตอร์ และสเกียน (Foster & Skehan, 1996, 1997) เมเนอร์ท์ (Mehnert, 1998) โอเทกา (Ortega, 1995) แสงอรุณ (Sangarun, 2001) เวินเดล (Wendel, 1997) วิกเกิลเวอร์ท์ (Wigglesworth, 1994) และ วิลเลียม (Williams, 1992) ซึ่งพบว่า การวางแผนก่อนพูด สามารถช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ ผลิตบทพูดที่มีความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่วมากกว่า การวางแผนก่อนพูดแบบจำกัด ในการอธิบายถึงอิทธิพลของการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง (SP) และการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน (CP) ที่มีต่อคุณภาพของบทพูด สามารถอธิบายได้โดยใช้ Model of speech production ของ เลอเฟลท์ (Levelt, 1989) ดังนี้คือ กระบวนการของการพูดประกอบด้วย ขั้นตอนหลักสามขั้นตอนคือ (1) การสร้างความหมายที่ต้องการสื่อ (Conceptualization) (2) การผลิตภาษาที่จะใช้สื่อความหมาย (Formulating) และ (3) การผลิตบทพูด (Articulation) การวางแผนก่อนพูดทั้งแบบตามลำพัง และแบบร่วมกับเพื่อน ช่วยลดภาระการทำงาน (processing load) ในขั้นตอนที่หนึ่งการสร้างความหมายที่ต้องการสื่อ และขั้นตอนที่สองการผลิตภาษาที่จะใช้สื่อความหมาย ของกระบวนการพูดของผู้เรียน จึงทำให้ผู้เรียนสามารถผลิตบทพูดที่มีคุณภาพสูงกว่าผู้เรียนที่วางแผนก่อนพูดแบบจำกัด

จากข้อมูลที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ จึงสรุปได้ว่าการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อนมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพของบทพูดของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

5.1.2 สมมุติฐานข้อ 2 กล่าวว่

ถ้าให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน ผู้เรียนกลุ่มนี้จะได้รับประโยชน์จากการวางแผนก่อนพูดดังกล่าวในการส่งเสริมความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่วของบทพูด เช่นเดียวกับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ปรากฏในตาราง 3 และ 4 สนับสนุนสมมุติฐานข้อ 2 นั่นคือผู้ร่วมงานวิจัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำที่วางแผนก่อนพูดตามลำพังและวางแผนก่อนพูด

ร่วมกับเพื่อนสามารถผลิตบทพูดที่มีความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่วมากกว่าผู้ร่วมการวิจัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำที่วางแผนก่อนพูดแบบจำกัด

ผลการวิจัยนี้ให้ความรู้เพิ่มเติมจากผลการวิจัยของวิกเกิลเวอร์ท (Wigglesworth, 1997) ที่พบว่าเฉพาะผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงเท่านั้น ที่ได้รับประโยชน์จากการวางแผนก่อนพูด ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำไม่ได้รับผลประโยชน์ดังกล่าว ความแตกต่างของผลการวิจัยของข้าพเจ้าและผลการวิจัยของวิกเกิลเวอร์ท สามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผลสี่ประการคือ เหตุผลประการที่หนึ่งคือ ผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำในงานวิจัยของข้าพเจ้า มีเวลาในการวางแผนก่อนพูดมากกว่า ผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำในงานวิจัยของวิกเกิลเวอร์ท นั่นคือผู้ร่วมงานวิจัยของข้าพเจ้ามีเวลาในการวางแผนก่อนพูด 15 นาที ในขณะที่ผู้เข้าร่วมงานวิจัยของวิกเกิลเวอร์ทมีเวลาในการวางแผนก่อนพูดเพียง 1 นาที เหตุผลประการที่สองคือ ผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำในงานวิจัยของข้าพเจ้าได้รับคำแนะนำในการวางแผนความหมาย (meaning) และรูปแบบภาษา (form) และได้รับแบบบันทึกแผนการพูด (ดูภาคผนวก 2 และ ภาคผนวก 2: 3) คำแนะนำและแบบบันทึกแผนการพูดนี้จะช่วยให้ผู้เข้าร่วมงานวิจัยของข้าพเจ้าสามารถผลิตแผนก่อนพูดที่มีความถูกต้อง ความซับซ้อน และความสมบูรณ์มากกว่า ผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำของวิกเกิลเวอร์ทซึ่งไม่ได้รับคำแนะนำในการวางแผนความหมายและรูปแบบภาษา และไม่ได้รับแบบบันทึกแผนการพูดใดๆ เหตุผลประการที่สามคือ ผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำในงานวิจัยของข้าพเจ้า ได้รับประโยชน์จากการวางแผนก่อนพูดจากคู่ของตนเมื่อวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน (ดูรายละเอียดใน 5.1.3) เหตุผลประการสุดท้ายคือ ผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำในงานวิจัยของข้าพเจ้าวางแผนก่อนพูด และพูดบทพูดในสถานการณ์ที่มีความผ่อนคลายมากกว่าผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำของวิกเกิลเวอร์ท ซึ่งวางแผนก่อนพูดและพูดบทพูดในสถานการณ์ของการทดสอบ องค์กรประกอบทั้งสี่ประการที่กล่าวมานี้ น่าจะส่งผลให้ผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำในงานวิจัยของข้าพเจ้าได้รับประโยชน์จากการวางแผนก่อนพูดตามลำพังและการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน

จากข้อมูลดังกล่าวมาทั้งหมดจึงสรุปได้ว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำก็ได้รับประโยชน์จากการวางแผนก่อนพูด

5.1.3 สมมุติฐานข้อ 3 กล่าวว่

ถ้าให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง วางแผนก่อนพูดตามลำพัง และวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มจะผลิตบทพูดที่มีความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่วเมื่อวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน มากกว่าเมื่อผู้เรียนวางแผนก่อนพูดตามลำพัง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ปรากฏในตาราง 3 และ 5 สนับสนุนสมมุติฐานข้อ 3 นั่นคือ ภายใต้งื่อนไขการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน ผู้ร่วมงานวิจัยทั้งสองกลุ่มพูดบทพูดที่มีความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่ว มากกว่าภายใต้งื่อนไขการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง ผลการวิจัยนี้ น่าจะเกิดจากความสามารถของการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน ที่มีเหนือการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง ในการลดภาระงาน ในขั้นตอนที่หนึ่ง การสร้างความหมายที่ต้องการสื่อ (Conceptualization) และขั้นตอนที่สอง การผลิตภาษาที่จะใช้สื่อความหมาย (Formulation) ของกระบวนการพูดของผู้ร่วมงานวิจัยทั้งสองกลุ่ม ความสามารถในการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อนในการลดภาระงานดังกล่าวน่าจะมาจากการที่การวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อนสามารถช่วยให้ผู้ร่วมงานวิจัย (ก) ผลิตแผนก่อนพูดที่มีประสิทธิภาพ และ (ข) สามารถใช้แผนการพูดในการพูดบทพูดได้ดีกว่าการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง ดังจะเห็นได้จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมงานวิจัย ที่รายงานข้อดีของการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อนที่เหนือกว่าการวางแผนก่อนพูดตามลำพังไว้สี่ประการ ดังนี้ คือ

1. การวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน ช่วยให้ผู้เข้าร่วมงานวิจัยสามารถสร้างแผนก่อนพูดที่มีและคุณภาพของเนื้อหาของบทพูด (Planned content) ที่ดีกว่าการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง ดังจะเห็นได้จากข้อมูลบทสัมภาษณ์ของผู้เข้าร่วมงานวิจัยดังต่อไปนี้

ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ที่ 1

ข้าพเจ้าชอบการวางแผนก่อนพูดกับเพื่อนมากกว่าการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง เพราะมีโอกาสปรึกษากับเพื่อนเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะใช้ในการพูด และข้าพเจ้าได้เนื้อหาสำหรับการพูดมากกว่า เพราะสามารถใช้ความคิดของเพื่อน ได้ด้วย

ผู้เข้าร่วมการทดลองหมายเลข 4 ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ที่ 2

การวางแผนก่อนพูดกับเพื่อน ช่วยให้คิดหาเหตุผลได้มากกว่า และ การวางแผนร่วมกับเพื่อนทำให้ข้าพเจ้าได้แผนก่อนพูดที่สมบูรณ์มากกว่าเพราะเราแลกเปลี่ยน และประมวลเหตุผลและแนวคิดเข้าด้วยกัน

ผู้เข้าร่วมการทดลองหมายเลข 5 ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ที่ 3

ตอนที่วางแผนก่อนพูดตามลำพัง ข้าพเจ้าไม่สามารถผลิตแผนก่อนพูดได้สมบูรณ์ และเหตุผลที่ใช้ก็ไม่หนักแน่น

ผู้เข้าร่วมการทดลองหมายเลข 10 ความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ที่ 4

ข้าพเจ้าคิดเหตุผลได้ไม่มากนักตอนวางแผนก่อนพูดตามลำพัง เพราะ ไม่มีใครที่จะพูดด้วย

ผู้เข้าร่วมการทดลองหมายเลข 11 ความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

2. การวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน ช่วยให้ผู้ร่วมงานวิจัยสร้างแผนก่อนพูดที่มีความถูกต้องทางภาษาได้ดีกว่าการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของผู้เข้าร่วมงานวิจัยดังต่อไปนี้

ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ที่ 1

ข้าพเจ้าไม่แน่ใจในด้านความถูกต้องของไวยากรณ์ของประโยคตอนวางแผนก่อนพูดตามลำพัง แต่มีความมั่นใจในด้านความถูกต้องของไวยากรณ์ของประโยคมากขึ้นเมื่อวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน

ผู้เข้าร่วมการทดลองหมายเลข 4 ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ที่ 2

ข้าพเจ้าชอบวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อนเพราะเพื่อนสามารถช่วยข้าพเจ้าได้เมื่อข้าพเจ้าคิดคำศัพท์ไม่ออก เพื่อนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากกว่าข้าพเจ้า

ผู้เข้าร่วมการทดลองหมายเลข 7 ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ที่ 3

การวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน ข้าพเจ้าเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ เพื่อนเตือนให้ข้าพเจ้าใช้คำเชื่อม เช่น "because" ถ้าวางแผนตามลำพังข้าพเจ้าคงไม่ใช้คำเชื่อมนั้น

ผู้เข้าร่วมการทดลองหมายเลข 3 ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ที่ 4

เพื่อนช่วยข้าพเจ้าในด้านคำศัพท์ ถ้าเราสนิทกันมากกว่านี้เราคงจะถามกันมากกว่านี้

ผู้เข้าร่วมการทดลองหมายเลข 14 ความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

ข้อมูล เกณฑ์สัมภาษณ์ที่ 5

ปรกติข้าพเจ้าจะไม่สนใจความถูกต้องทางไวยากรณ์ ตอนที่วางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน เพื่อนคอยเตือนให้ข้าพเจ้าตรวจสอบความถูกต้องทางไวยากรณ์ เพื่อนทำให้ข้าพเจ้าตระหนักถึงจุดอ่อนของตัวเอง ข้าพเจ้าคิดว่าจะพยายามปรับปรุงจุดอ่อนนี้

ผู้เข้าร่วมการทดลองหมายเลข 15 ความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

3. การวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน ช่วยให้ผู้ใช้ร่วมงานวิจัยสร้างแผนก่อนพูดได้รวดเร็วกว่าการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง ดังจะเห็นได้จากข้อมูลจากการสัมภาษณ์ของผู้เข้าร่วมงานวิจัยดังต่อไปนี้

ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ที่ 1

ข้าพเจ้าใช้เวลามากกว่าเวลาวางแผนก่อนพูดตามลำพังมากกว่าในการวางแผนก่อนร่วมกับเพื่อน

ผู้เข้าร่วมการทดลองหมายเลข 5 ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ที่ 2

การวางแผนก่อนพูดตามลำพังใช้เวลามาก ข้าพเจ้าวางแผนก่อนพูดได้เร็วกว่าเมื่อวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน ตอนแรกข้าพเจ้าคิดเหตุผลได้น้อยมาก แต่หลังจากที่เพื่อนพูดเกี่ยวกับเหตุผลของเธอ ข้าพเจ้าก็คิดเหตุผลได้มากขึ้น และข้าพเจ้าก็สามารถคิดได้เร็วขึ้น

ผู้เข้าร่วมการทดลองหมายเลข 13 ความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

4. การวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน สร้างบรรยากาศที่ทำให้ผู้ใช้ร่วมงานวิจัยรู้สึกผ่อนคลาย ในขณะที่วางแผนก่อนพูดได้ดีกว่าการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง ดังจะเห็นได้จากข้อมูลบทสัมภาษณ์ของผู้เข้าร่วมงานวิจัยดังต่อไปนี้

ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ที่ 1

ข้าพเจ้ารู้สึกผ่อนคลายตอนวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อนมากกว่าตอนวางแผนก่อนพูดตามลำพัง

ผู้เข้าร่วมการทดลองหมายเลข 5 ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ที่ 2

ข้อเสียของการวางแผนก่อนพูดตามลำพังก็คือ เวลามีปัญหาข้าพเจ้าไม่มีใครที่จะปรึกษาหารือ

ผู้เข้าร่วมการทดลองหมายเลข 16 ความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ที่ 3

ข้าพเจ้าสามารถพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลังจากการวางแผนร่วมกับเพื่อน เพราะข้าพเจ้ารู้สึกสบายใจมากกว่าการพูดหลังการวางแผนตามลำพัง

ผู้เข้าร่วมการทดลองหมายเลข 13 ความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

ข้อมูลที่กล่าวมาทั้งหมดสนับสนุนว่า การวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน มีอิทธิพลเหนือกว่าการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง ในการช่วยเพิ่มคุณภาพของ กระบวนการวางแผนก่อนพูดและแผนก่อนพูด องค์ประกอบทั้งสองนี้น่าจะส่งผลให้การวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อนมีอิทธิพลเหนือกว่าการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง ในการส่งเสริมความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว และความซับซ้อนของบทพูด

งานวิจัยของข้าพเจ้าดูเหมือนจะเป็นงานวิจัยแรกที่แสดงถึงประสิทธิภาพของการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อนที่เหนือกว่าการวางแผนก่อนพูดตามลำพังในการส่งเสริมคุณภาพของบทพูด ในขณะที่ผลงานวิจัยของฟอสเตอร์และเสกียัน (Foster & Skehan, 1999) ไม่แสดงประสิทธิภาพดังกล่าว (ดูรายละเอียดจาก 2.1) ประสิทธิภาพของวิธีการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน ที่ปรากฏในงานวิจัยของข้าพเจ้าอาจจะเป็นผลมาจากการที่วิธีการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อนในงานวิจัยของข้าพเจ้าสามารถช่วยให้ผู้ร่วมงานวิจัยผลิตแผนก่อนพูดที่มีคุณภาพมากกว่าการวางแผนก่อนพูด

ร่วมกับเพื่อนในงานวิจัยของฟอสเตอร์และเสกียน ซึ่งอาจเป็นผลมาจากองค์ประกอบสามประการ ดังนี้คือ

ประการที่หนึ่ง ผู้เข้าร่วมงานวิจัยในเงื่อนไขการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อนในงานวิจัยของข้าพเจ้าได้รับคำแนะนำในการวางแผนความหมาย (Meaning) และรูปแบบของภาษา (Form) (ดูภาคผนวก 2) ในขณะที่ผู้เข้าร่วมงานวิจัยในงานวิจัยของฟอสเตอร์และเสกียนไม่ได้รับคำแนะนำในการวางแผนความหมาย และรูปแบบของภาษา ประการที่สอง ผู้ร่วมงานวิจัยของข้าพเจ้าได้รับแบบฟอร์มเพื่อบันทึกแผนก่อนพูด (ดูภาคผนวก 3) ซึ่งช่วยให้พวกเขาวางแผนก่อนพูดได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ประการที่สาม ผู้ร่วมงานวิจัยของข้าพเจ้าวางแผนร่วมกันเป็นคู่ ในขณะที่ผู้ร่วมงานวิจัยของฟอสเตอร์และเสกียนวางแผนกันกลุ่มละ 4-5 คน จำนวนผู้ร่วมงานวิจัยที่มากกว่าอาจทำให้ผู้ร่วมงานวิจัยของฟอสเตอร์และเสกียนไม่สามารถร่วมมือกันในการวางแผนก่อนพูดอย่างมีประสิทธิภาพเท่าผู้เข้าร่วมงานวิจัยภายใต้เงื่อนไขการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อนในงานวิจัยของข้าพเจ้า

อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้ได้ชี้ให้เห็นถึงปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการวางแผนร่วมกับเพื่อน ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ของผู้ร่วมงานวิจัยเปิดเผยตัวแปรสามตัวที่อาจส่งผลในการลดประสิทธิภาพของการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อนที่มีต่อการเพิ่มคุณภาพของ กระบวนการวางแผนก่อนพูด แผนก่อนพูด และบทพูดของผู้เรียน

ตัวแปรที่ 1 ความรู้สึกของการเป็นเจ้าของความคิด (Ownership of ideas)

ความรู้สึกของการเป็นเจ้าของความคิดมีบทบาทสำคัญที่คาดไม่ถึงต่อกระบวนการวางแผนก่อนพูดและการนำแผนก่อนพูดไปใช้ ดังจะเห็นได้จากข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ร่วมงานวิจัยดังต่อไปนี้

ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ที่ 1

ข้อเสียของการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน คือข้าพเจ้าไม่กล้าแสดงความคิดเห็น

ผู้เข้าร่วมการทดลองหมายเลข 15 ความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ที่ 2

ข้อเสียของการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อนคือ ข้าพเจ้าไม่สามารถใช้ความคิดของตัวเองได้หมด ข้าพเจ้าต้องเว้นที่ไว้ให้ความคิดเห็นของเพื่อน

ผู้เข้าร่วมการทดลองหมายเลข 10 ความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ที่ 3

ตอนวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน เรามีความคิดเห็นไม่ตรงกัน และมีเหตุผลของเพื่อนที่ข้าพเจ้าไม่แน่ใจ และข้าพเจ้าไม่สามารถเอาเหตุผลนี้ไปใช้ในการพูดได้

ผู้เข้าร่วมการทดลองหมายเลข 11 ความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

อย่างไรก็ตามผู้ร่วมงานวิจัยบางคู่รายงานว่าสามารถทำแก้ปัญหาความขัดแย้งที่เกี่ยวกับความรู้สึกของการเป็นเจ้าของความคิดได้ ดังจะเป็นได้จากข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ของผู้เข้าร่วมงานวิจัยดังต่อไปนี้

ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ที่ 1

เพื่อนบอกว่าเหตุผลสนับสนุนการใส่เครื่องแบบคือวัฒนธรรม แต่ข้าพเจ้าคิดว่าเหตุผลควรเป็นเพราะ “ระเบียบวินัย” มากกว่า เราปรึกษากันและตกลงใช้เหตุผลทั้งสองอัน

ผู้เข้าร่วมการทดลองหมายเลข 5 ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

**ตัวแปรที่ 2 ความเกี่ยวข้องส่วนบุคคล (Personal involvement) ที่มีต่อเนื้อหา หรือหัวข้อ
ของงานพูด**

ความเกี่ยวข้องส่วนบุคคลที่มีต่อเนื้อหาหรือหัวข้อของงานพูด อาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของกระบวนการวางแผนก่อนพูด ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของผู้เข้าร่วมงานวิจัยดังต่อไปนี้

ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ที่ 1

เรามีความเห็นขัดแย้งกัน แม้ว่าเราเห็นตรงกันว่า การอยู่ในหอพักในมหาวิทยาลัยดีกว่าการอยู่นอกมหาวิทยาลัย เหตุผลข้อหนึ่งของข้าพเจ้าคือ มหาวิทยาลัยมีรถรับส่งฟรี เพราะข้าพเจ้าขึ้นรถเมล์ไปเรียน เนื่องจากข้าพเจ้าไม่มีรถมอเตอร์ไซค์ แต่เพื่อนไม่เห็นด้วยกับเหตุผลของข้าพเจ้า เพราะเขาซื้อรถมอเตอร์ไซค์ไปเรียน เราไม่สามารถตกลงกันได้ หลังจากขัดแย้งกันข้าพเจ้าก็ไม่อยากร่วมมือกับเพื่อนในการวางแผนก่อนพูดอีก

ผู้เข้าร่วมการทดลองหมายเลข 3 ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

ตัวแปรที่ 3 ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน

ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนอาจส่งผลลบ และหรือ ผลบวกต่อประสิทธิภาพของกระบวนการวางแผนก่อนพูด ดังจะเห็นได้จากข้อมูลบทสัมภาษณ์ของผู้ร่วมงานวิจัยดังต่อไปนี้

ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ที่ 1

ข้าพเจ้ารู้สึกมั่นใจมากกว่าตอนวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน เพราะเพื่อนสามารถช่วยข้าพเจ้าได้มากกว่าที่ข้าพเจ้าช่วยเขา

ผู้เข้าร่วมการทดลองหมายเลข 5 ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ที่ 2

ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าเพื่อนมีความรู้ภาษาอังกฤษมากกว่าข้าพเจ้าหรือไม่ ถ้าข้าพเจ้ารู้ว่าเขามีความรู้ดีกว่าก็คงถามคำถามเขามากกว่านี้

ผู้เข้าร่วมการทดลองหมายเลข 3 ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ที่ 3

ข้าพเจ้าวางแผนก่อนพูด ได้ดีกว่าตอนวางแผนก่อนพูดตามลำพัง เพราะเพื่อนรู้น้อยกว่าข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอยากวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อนที่สามารถช่วยข้าพเจ้าทางด้านคำศัพท์

ผู้เข้าร่วมการทดลองหมายเลข 8 ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

5.1.4 สมมุติฐานข้อ 4 กล่าวว่า

ผลของการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และผลของการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อนที่ทำนายไว้ในสมมุติฐานที่ 1 และ 3 จะส่งผลต่อผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง มากกว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ปรากฏในตารางที่ 3 แสดงว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการวางแผนก่อนพูด และระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้ร่วมงานวิจัยต่อความถูกต้อง และความซับซ้อนของบทพูด แต่ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองต่อความคล่องแคล่วของบทพูด นั่นคือ

- 5.1.4.1 ผู้เข้าร่วมงานวิจัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำได้รับประโยชน์ในด้านความถูกต้องของบทพูดจากการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน แต่ไม่ได้รับประโยชน์ดังกล่าวจากการวางแผนตามลำพัง ในขณะที่ผู้เข้าร่วมงานวิจัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงได้รับประโยชน์ในด้านความถูกต้องของบทพูดจากการวางแผนก่อนพูดทั้งสองแบบ
- 5.1.4.2 ผู้ร่วมงานวิจัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำได้รับประโยชน์ในด้านความซับซ้อนของบทพูดจากการวางแผนร่วมกับเพื่อนมากกว่า การวางแผนก่อนพูดตามลำพัง ในขณะที่ผู้เข้าร่วมงานวิจัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงได้รับประโยชน์ในด้านความซับซ้อนของบทพูดจากการวางแผนก่อนพูดทั้งสองแบบ
- 5.1.4.3 ผู้ร่วมงานวิจัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และผู้ร่วมงานวิจัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ได้รับประโยชน์ในด้านความคล่องแคล่วของบทพูดเท่าเทียมกันไม่ว่าจากการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน

ผลการวิจัยในข้อ 5.1.4.1 และ 5.1.4.2 ข้างต้นสามารถอธิบายได้ดังนี้ คือ การที่ผู้เข้าร่วมงานวิจัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำได้รับประโยชน์ในด้านความถูกต้อง และความซับซ้อนของบทพูด จากการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อนมากกว่าจากการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง อาจเป็นผลมาจากการที่ผู้ร่วมงานวิจัยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ขาดความสามารถในการวางแผนความหมาย (meaning) และรูปแบบภาษา (form) ดังนั้นจึงไม่สามารถวางแผนก่อนพูดตามลำพังได้อย่างมีประสิทธิภาพ เท่าที่วางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน ดังจะเห็นได้จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมงานวิจัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำที่แสดงไว้ในข้อ 5.1.3

ผลการวิจัยในข้อ 5.1.4.3 สามารถอธิบายได้ดังนี้ คือ การที่ผู้ร่วมงานวิจัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และผู้ร่วมงานวิจัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ได้รับประโยชน์ในด้านความคล่องแคล่วของบทพูดเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะจากการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน อาจเป็นผลมาจากความแตกต่างทางด้านความถูกต้องและความซับซ้อนของบทพูดของผู้ร่วมงานวิจัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และ ผู้ร่วมงานวิจัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง นั่นคือ ผู้ร่วมงานวิจัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง พูดบทพูดที่มีความถูกต้อง และความซับซ้อนมากกว่า ผู้ร่วมงานวิจัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ การพูดบทพูดที่มีความถูกต้องและความซับซ้อนสูงย่อมต้องสร้างภาระงานให้แก่ขั้นตอนการสร้างความหมายที่ต้องการสื่อ (Conceptualization) และขั้นตอน การผลิตภาษาที่จะใช้สื่อความหมาย (Formulation) ของกระบวนการพูดมากกว่าการพูดที่มีความถูกต้อง และความซับซ้อนต่ำ ตัวแปรนี้น่าจะส่งผลให้ดูเหมือนว่าผู้ร่วมงานวิจัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และผู้ร่วมงานวิจัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ได้รับประโยชน์ในด้านความคล่องแคล่วของบทพูดเท่าเทียมกัน

5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะนี้จะเสนอแนะภายใต้ขอบเขตของการวิจัยดังนี้คือ

- 5.2.1 ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศทั้งที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และผู้เรียนภาษาอังกฤษที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ควรมีโอกาสได้วางแผนก่อนพูดเป็นเวลาอย่างน้อย 15 นาที ก่อนพูดบทพูด เพราะผลการวิจัยพบว่าการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง และการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน ช่วยให้ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มผลิตบทพูดที่มีความถูกต้อง ความซับซ้อน และความคล่องแคล่ว

มากกว่าการวางแผนก่อนพูดแบบจำกัด อย่างไรก็ตามในการวางแผนร่วมกับเพื่อน ควรใช้เวลาในการวางแผนก่อนพูดอย่างเพียงพอที่ผู้เรียนจะสามารถอภิปรายและ ปรีกษาหรือในหัวข้อต่าง ๆ จนเข้าใจแจ่มแจ้ง เพราะผลการวิจัยพบว่าเมื่อผู้เข้าร่วม งานวิจัย ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะทำความเข้าใจแนวคิดของผู้ร่วมงานของตน และ อภิปรายจนได้ข้อสรุปที่ชัดเจน ให้ผู้ร่วมงานวิจัยจะไม่สามารถใช้แนวคิดดังกล่าวใน บทพูดได้

- 5.2.2 ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ควรวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน มากกว่าการวางแผนก่อนพูดตามลำพัง เพราะผลการวิจัยพบว่า การวางแผนก่อนพูด ร่วมกับเพื่อนช่วยให้ผู้เรียนผลิตบทพูดที่มีคุณภาพสูงกว่า การวางแผนก่อนพูดตาม ลำพัง
- 5.2.3 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อนควรมีการดำเนินการ ดังนี้คือ

5.2.3.1 ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการร่วมมือกันเพื่อประสาน ประโยชน์ของทุกฝ่าย (Positive interdependence) และลดความรู้สึกของ การแข่งขันภายในกลุ่ม ซึ่งอาจทำได้โดยการแนะนำหลักการในการทำงาน ร่วมกัน และฝึกการนำหลักการนั้น ๆ มาใช้จริงในการวางแผนก่อนพูด ร่วมกับเพื่อน เพราะผลการวิจัยพบว่า ความรู้สึกขัดแย้งด้านการเป็นเจ้าของ ความคิดของผู้เรียน ส่งผลในทางลบต่อกระบวนการการวางแผนก่อนพูด ของผู้เรียน

5.2.3.2 การเลือกงานพูดสำหรับผู้เรียนระดับอุดมศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศ ควรคำนึงถึงความเกี่ยวข้องส่วนบุคคล (Personal involvement) ที่มีต่อหัวข้อและเนื้อหาของงานพูด เพราะผลวิจัยพบว่าตัว แปรทั้งสองนี้อาจส่งผลในทางลบต่อกระบวนการการวางแผนก่อนพูด นั่น คือควรเลือกใช้งานพูดที่มีข้อสรุปที่คงที่ (Closed task) และควรเลือกหัวข้อ การพูดที่จะไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางด้านแนวความคิดและอารมณ์

5.2.3.3 ควรให้เครื่องมือ (Tools) และชี้แนะแหล่งต่าง ๆ (Resources) ที่จะช่วยให้ ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ให้พจนานุกรม และแนะนำเว็บไซต์ที่ผู้เรียนสามารถเข้าไปสืบค้นเพื่อหาข้อมูลที่ต้องการ

เพราะผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้าร่วมงานวิจัยจะรู้สึกยอมรับและเชื่อมั่นในผู้ร่วมงานที่สามารถให้คำแนะนำหรือความช่วยเหลือที่ตนต้องการได้ และจะรู้สึกผิดหวังในผู้ร่วมงานที่ขาดความสามารถดังกล่าว

5.2.3.4 ควรให้เวลาในการวางแผนก่อนพูดอย่างเพียงพอที่ผู้เรียนจะสามารถอภิปรายและปรึกษาหารือในหัวข้อต่าง ๆ จนเข้าใจแจ่มแจ้ง เพราะผลการวิจัยพบว่าเมื่อผู้เข้าร่วมงานวิจัยไม่มีเวลาเพียงพอที่จะทำความเข้าใจแนวคิดของผู้ร่วมงานของตน และอภิปรายจนได้ข้อสรุปที่ชัดเจน ให้ผู้ร่วมงานวิจัยจะไม่สามารถใช้แนวคิดดังกล่าวในบทพูดได้

5.3 ข้อจำกัดในการทำวิจัย

มีข้อจำกัด 3 ประการที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่น (Validity) และการขยายผลของงานวิจัยนี้

1. งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยที่ใช้ระยะเวลาในการทดลองสั้น ดังนั้น ผลการวิจัยที่ได้ไม่สามารถอธิบายถึงอิทธิพลในระยะยาวของการวางแผนก่อนพูดตามคำฟัง และการวางแผนก่อนพูดร่วมกับเพื่อน ที่มีต่อการพัฒนาทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน
2. ผู้วิจัยไม่ได้จัดให้มีการฝึกในสองด้านคือ (1) การใช้คำแนะนำในการวางแผนก่อนพูด และการใช้แบบบันทึกการวางแผนก่อนพูด (ดูภาคผนวก 2 และ 3) และ (2) การฝึกการทำงานร่วมกันของผู้ร่วมงานวิจัย หากมีการฝึกทั้งสองด้านนี้น่าจะมีนัยสำคัญของผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคล่องแคล่วในของบทพูด
3. ในงานวิจัยนี้ผู้ร่วมงานวิจัยพูดบทพูดของตนตามคำฟัง (Monologue) ดังนั้นผลการวิจัยนี้อาจไม่สามารถขยายผลไปสู่สถานการณ์ที่ผู้เรียนพูดบทพูดในรูปแบบของการสนทนา (Dialogue)
4. งานวิจัยนี้มีผู้ร่วมงานวิจัย 32 คน โดยมีผู้ร่วมงานวิจัย 8 คน ภายใต้มัดละกลุ่มการทดลอง (ดูตาราง 1) ดังนั้นงานวิจัยนี้อาจขาดความเข้มแข็งทางสถิติ

5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนก่อนเรียนยังมีจำนวนน้อยและยังมีความต้องการงานวิจัยทางด้านนี้เพิ่มมากขึ้น โดยงานวิจัยที่จะทำควรดำเนินการดังนี้คือ

1. ควรทำงานวิจัยในระยะยาว (Longitudinal study) เพื่อศึกษาอิทธิพลของการวางแผนก่อนเรียนที่มีต่อการพัฒนาการทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน
2. ควรมีการฝึกทางด้านกรวางแผนก่อนพูดและการทำงานร่วมกันของผู้เข้าร่วมการทดลอง ก่อนเริ่มการทดลอง
3. ควรศึกษาอิทธิพลของวิธีการวางแผนก่อนพูดที่มีต่อการพูดในรูปแบบของการสนทนา
4. ควรมีผู้เข้าร่วมการวิจัยเป็นจำนวนมากกว่างานวิจัยนี้เพื่อเพิ่มศักยภาพในการขยายผล

บรรณานุกรม

- Crookes, G. (1989). Planning and interlanguage variation. *Studies in Second Language Acquisition*, 11, 367-383.
- Ellis, R. (1987). Interlanguage variability in narrative discourse: Styles shifting in the use of past tense. *Studies in Second Language Acquisition*, 9, 1-20.
- Foster, P. & Skehan, P. (1996). The influence of planning and task type on second language performance. *Studies in Second Language Acquisition*, 18, 299-323.
- Foster, P. & Skehan, P. (1997). Modifying the task: the effects of surprise, time and planning type on task based foreign language instruction. *Thames Valley Working Papers in English Language Teaching*. Vol. 4.
- Foster, P. & Skehan, P. (1999). The influence of source of planning and focus of planning on task-based performance. *Language Teaching Research*, 3, 215-247.
- Kayfetz, J. L. & Stice, R. L. (1987). *Academically Speaking*. Massachusetts: Heinle & Heinle Publisher.
- Levelt, W.J.M. (1989). *Speaking: From intention to articulation*. Cambridge: MA: MIT Press.
- Levelt, W.J.M. (1993). Language use in normal speakers and its disorders. In G. Blanken, J. Dittman, H. Grimm, J. C. Marshall and C. W. Walleth (Eds.), *Linguistic disorder and pathologies*. (pp.1-15). Berlin: de Gruyter.
- Levelt, W.J.M. (1995). The ability to speak: from intention to spoken words. *European Review*, 3, 13 - 23.
- Levelt, W. & Schriefers, H. (1987). Stages of lexical access. In G. Kempen (Ed.), *Natural Language Generation*. (pp.395-404). Dordrecht: Martinus Nijhoff Publishers.
- Mehnert, U. (1998). The effects of different lengths of time for planning on second language performance. *Studies in Second Language Acquisition*, 20, 83-108.
- Ortega, L. (1995). *The effect of planning in L2 Spanish narratives* (Research Note 15). Honolulu, HI: University of Hawai'i Second Language Teaching and Curriculum Centre.
- Ortega, L. (1999). Planning and focus on form in L2 oral performance. *Studies in Second Language Acquisition*, 21, 109-148.
- Sangarun, J. (2001). *The effects of pre-task planning on foreign language performance*. unpublished doctoral thesis, University of Toronto, Canada.
- Skehan, P. & Foster, P. (1997). Task type and task processing conditions as influences on foreign language performance. *Language Teaching Research*, 1, 3, 185-211.
- Skehan, P. & Foster, P. (1999). The influence of task structures and processing conditions on narrative retellings. *Language Learning*, 49, 93-120.
- Wendel, J. N. (1997). Planning and second-language narrative production. Unpublished doctoral thesis, Temple University, Japan.
- Wigglesworth, G. (1997). An investigation of planning time and proficiency level on oral test discourse. *Language Testing*, 14, 85-106.
- Williams, J. (1992). Planning, discourse marking, and the comprehensibility of international teaching assistants. *TESOL Quarterly*, 26, 693-711.

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1: หัวข้องานพูด**School uniform**

Thai universities require all students to wear a uniform. Universities in some countries permit students to decide what to wear to school. Which of these two university policies do you think is better?

University dormitory

Your university require its first year students to stay in its dormitory. Universities in some countries permit students to decide where they want to stay. Which of these two university policies do you think is better?

ภาคผนวก 2: คำแนะนำในการวางแผนก่อนพูด

Guidelines for the argumentative task

Follow these steps to plan your argumentative speech:

1. Decide what your position* is on the topic, and state it in your introduction, so that your listeners know what you are going to say about the topic.
2. Choose two or three main reasons to support your position.
3. Support each main reason with details or examples.
4. Think how you will arrange your information, so that it is easy for your listeners to understand your argument.
5. Also, do the followings:
 - a) Think of all words you want to use in your message, and note only one word for one meaning.
 - b) Think of transition words or phrases, such as *first, second, next ... finally* that will connect your instructions so that it is easy for your friend to follow them.
 - c) Think of grammatical structures that play an important role in the task and write down the main parts of the grammatical structures.

(continue)

- Note:** 1. position = จุดยืน
 2. state = แจ้ง แสดง บอก

Grammatical structures that are common and needed for the Argumentative speech are:

- comparative structures
- conditional forms
- Present Simple tense

For example, you might note down the main parts of grammatical features as follows:

<i>Grammatical structures</i>	<i>Your notes</i>
<i>-er... than</i> <i>more... than</i> <i>less... than</i> <i>as... as</i> <i>not as... as</i>	<i>easier than,</i> <i>more difficult than,</i> <i>less difficult than</i> <i>as difficult as</i> <i>not as difficult as</i>
conditional forms	If I exercise, I will lose weight. If I exercised, I would lose weight. If I were a bird, I would fly.

5. Try to join vocabulary and grammar planning. For example, you might choose the adjective "easy", then you think of its comparative form "easier".
6. Plan your conclusion by restating your position.
7. Please note down your plan in English, but do not write out everything in detail. You then have to talk without your notes.

ภาคผนวก 3: แบบบันทึกการวางแผนก่อนพูด

Note- sheet for the argumentative task

Use this note-sheet to prepare your speech.

1) State your position.

2) Try to join content, vocabulary, and grammar planning.

3) Choose two or three main reasons to support your position and think how to arrange your information so that it is easy for your listeners to understand your argument.

I. _____

II. _____

III. _____

4) Support each main reason with details or examples.

I. _____

A. _____

B. _____

II. _____

A. _____

B. _____

III. _____

A. _____

B. _____

5) Plan your conclusion.

(Adapted from Kayfetz, J.L. & Stice, R.L. 1987). *Academically Speaking*.
Massachusetts: Heinle & Heinle Publisher, p. 91)

ประวัติผู้วิจัย

ผศ. ดร. ปิ่นเพชร แสงอรุณ

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา 30000
โทรศัพท์ (044) 22 4364 มือถือ 084 826 0081
แฟกซ์ (044) 22 4205
อีเมล sangarun@ccs.sut.ac.th
sangarun2003@yahoo.com

การศึกษา

พฤศจิกายน, 2544	Ph.D. (Second Language Education) OISE, University of Toronto, Toronto, Canada
กรกฎาคม, 2537	Graduate Diploma in Teaching English to Speakers of Other Languages (TESOL), Deakin University, Melbourne, Australia
กรกฎาคม, 2529	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
มีนาคม, 2522	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (เกียรติคุณอันอับ 2) การสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ประสบการณ์การทำงาน

2548 – ปัจจุบัน	ผู้ประสานงานรายวิชาภาษาอังกฤษ 2 (203102) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
2547 - ปัจจุบัน	ประธานคณะกรรมการงานวิเทศสัมพันธ์ และประชาสัมพันธ์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
2546 - ปัจจุบัน	ประธานคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรบัณฑิตศึกษาด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อ ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารี
2546 - 2547	ประธานคณะกรรมการจัดสัมมนาทางวิชาการประจำปีของสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
2545 - 2547	ผู้แทนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ในโครงการโรงเรียนหน้าบ้าน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
2545 - 2546	ผู้ประสานงานรายวิชาภาษาอังกฤษ 5 (203305) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

- 2545 ประธานกรรมการจัดทำตารางสอนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- 2545 อาจารย์พิเศษสาขาวิชาภาษาอังกฤษ บริษัท ซีเกท จำกัด นครราชสีมา
- 2545 กรรมการคัดเลือกนักเรียน AFS จังหวัดนครราชสีมา
- 2545 เขียนหลักสูตรรายวิชา "การวิจัยในชั้นเรียน" สำหรับหลักสูตรปริญญาบัตรบัณฑิต
ด้านการสอนภาษาอังกฤษ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- 2544 - 2546 ผู้ประสานงานรายวิชาภาษาอังกฤษ 3 (203203) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- 2544 - 2546 ที่ปรึกษาปริญญาณิพนธ์นักศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต
สาขาการจัดการกองทุนหมู่บ้าน มทส.
- 2542 อาจารย์พิเศษวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับ Thai women working in Toronto
- 2539 ประธานจัดทำหลักสูตรและสื่อการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- 2538 ผู้สอนภาษาไทย แก่อาจารย์ชาวต่างประเทศ มทส.
- 2538 ได้รับเชิญจากกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นวิทยากรอบรมการสอนภาษาอังกฤษแก่
ครู-อาจารย์ ใน ผู้สอนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ตามโครงการพัฒนาหลักสูตรใหม่
- 2536 - 2537 คณะกรรมการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อเป็นอาจารย์ภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา
จ. สุราษฎร์ธานี
- 2534 - 2537 กรรมการศูนย์การสอนภาษาอังกฤษ จ. สุราษฎร์ธานี
- 2534 - 2537 วิทยากรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ศูนย์การสอนภาษาอังกฤษ จ. สุราษฎร์ธานี
- 2535 - 2537 บรรณาธิการวารสารโรงเรียนเมืองสุราษฎร์ธานี จ. สุราษฎร์ธานี
- 2535 - 2537 หัวหน้างานการพัฒนาหลักสูตรและการสอน โรงเรียนเมืองสุราษฎร์ธานี
- 2528 - 2537 วิทยากรพิเศษ สาขาภาษาอังกฤษ วิทยาลัยพยาบาลสุราษฎร์ธานี

- 2528 - 2537 วิทยากรพิเศษ สาขาภาษาอังกฤษ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จ. สุราษฎร์ธานี
- 2526 - 2527 หัวหน้างานการพัฒนาหลักสูตรและการสอน โรงเรียนพูนพิทยาคม จ. สุราษฎร์ธานี

ผลงานดีเด่นและรางวัลเกียรติคุณที่ได้รับ

- 2549 - ปัจจุบัน ได้รับเชิญจาก สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร
วังท่าพระ ให้เป็นผู้ประเมินผลงานทางวิชาการของผู้สมัครเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการ
ในสาขาการสอนภาษาอังกฤษ
- 2547 - ปัจจุบัน ได้รับเชิญจากประธานสมาคมการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการสอนภาษาอังกฤษ แห่งเอเชีย
The Asia Association of Computer Assisted Language Learning (Asia CALL)
ให้ร่วมเป็นกรรมการของสมาคมดังกล่าว และเป็นผู้ประสานงานของสมาคมประจำ
ประเทศไทย
- 2547 - ปัจจุบัน ได้รับเชิญจาก ประธาน The Asia Association of Teachers of English as a
Foreign Language (Asia TEFL) ให้ร่วมเป็นกรรมการก่อตั้งสมาคมดังกล่าว
- 2547 - 2548 ได้รับคัดเลือกจากกระทรวงศึกษาธิการ และบริษัท Strategic Group และ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ให้เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้เทคโนโลยีในการสอน
ภาษาอังกฤษ ในโครงการพัฒนาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง
- 2547 - 2548 ทูตสนับสนุนงานวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- 2546 - 2547 ทูตพัฒนาศักยภาพการทำงานวิจัยของอาจารย์รุ่นใหม่
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยแห่งชาติ
- 2546 - 2547 ทูตสนับสนุนงานวิจัยคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ
- 2545 - 2546 ทูตวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- 2546 Visiting scholar, Modern Language Center, University of Toronto, Canada
- 2546 Visiting scholar, Language Media Center, University of Iowa, USA
- 2546 Visiting scholar, Center for the Study of Languages, Rice University, USA
- 2540 - 2544 ทูตรัฐบาลไทยเพื่อศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก สาขาการจัดการศึกษาภาษาที่สอง
มหาวิทยาลัยโทรอนโท ประเทศแคนาดา

- 2536 - 2537 ทนรัฐบาลออสเตรเลีย เพื่อศึกษาในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาการสอน
ภาษาอังกฤษแก่ผู้พูดภาษาอื่น (TESOL) มหาวิทยาลัยเดกินส์ ประเทศออสเตรเลีย
- 2535 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษดีเด่นของเขตการศึกษา 3
- 2534 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษดีเด่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี

งานวิจัย

- 2547 - ปัจจุบัน การพัฒนาระบบเทคโนโลยีเพื่อการเรียนภาษาอังกฤษแบบทาสท์เบสของนักศึกษา
ไทยในระดับมหาวิทยาลัย
- 2546 - 2548 อิทธิพลของวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบทาสท์เบสที่มีต่อความสามารถทาง
ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในระดับประถมศึกษา
- 2546 - 2548 อิทธิพลของวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบทาสท์เบสที่มีต่อความสามารถทาง
ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในระดับมหาวิทยาลัย
- 2545 - 2546 อิทธิพลของวิธีการวางแผนก่อนพูดที่มีต่อการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทย

ผลงานสิ่งตีพิมพ์ทางด้านวิชาการ

- 2548 *English 2: Core English program: 203102*, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- 2546 ได้รับเชิญจาก Dr. Rod Ellis, University of Auckland, New Zealand ให้เขียน
บทความทางวิชาการในหัวข้อ "The effects of focusing on meaning and form in
strategic planning" ซึ่งเป็นบทที่ 4 ในหนังสือชื่อ "Planning and task
performance in a second language" ซึ่งตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ John Benjamin,
Philadelphia, USA
- 2546 *Task-based instruction should be implemented in the Thai university EFL
classroom, Suranaree journal of science and Technology, vol 10, no 1, 2003*
- 2546 *Teaching Philosophy*, เว็บไซต์ด้านงานวิชาการ:
<http://www.geocities.com/jirapornsangarun>
- 2546 *A Framework for Organizing Second/Foreign Language Reading Instruction*,
เว็บไซต์ด้านงานวิชาการ: <http://www.geocities.com/jirapornsangarun>

- 2546 *A Framework for Organizing Second/Foreign Language Writing Instruction*,
เว็บไซต์ด้านงานวิชาการ: <http://www.geocities.com/jirapornsangarun>.
- 2545 *English 3: Core English program: 203103*, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- 2539 *Vocabulary Workbook English 1: Core English program: 203201*,
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

การนำเสนอผลงานทางวิชาการ

- 2549 ได้รับเชิญให้บรรยายทางวิชาการเรื่อง "Task-based language learning and EFL learners" แก่นักศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาเอก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- 2548 *A Model for training teachers of English to integrate computer technology into their teaching*, paper presented to the 2005 ASIA CALL International Conference. Abstract published in "The 2005 ASIA CALL International Conference Proceedings." November 2005, Sorabol College, Gyeongju, Korea. 2548
- 2548 *The Effects of learners' English proficiency on task-based language learning*, paper presented to the 3rd Asia TEFL International Conference. Abstract published in "The 3rd Asia TEFL International Conference Proceedings." November 2005, Beijing, China.
- 2548 *The Effect of task-based instruction on Thai university students' English language proficiency* นำเสนอโปสเตอร์ในการประชุม "นักวิจัยรุ่นใหม่ พบเมธีวิจัยอาวุโส สกว. 2548" ของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
- 2548 ได้รับเชิญให้บรรยายทางวิชาการเรื่อง "Introduction to technology-enhanced language learning" และ "Research trend in technology-enhanced language learning" ในการประชุมเชิงวิชาการ "The 15th Anniversary Celebration Conference in ELT: Research and Teaching Implications"
- 2548 ได้รับเชิญให้บรรยายทางวิชาการเรื่อง "Research in computer-assisted language learning" แก่นักศึกษาระดับปริญญาเอก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- 2547 *Learners' collaboration in task-based language learning*, paper presented to the 30th JALT International Conference. Abstract published in "The 30th JALT International Conference. Proceedings." November 2003, Tezukayama University, Nara, Japan.
- 2546 *Designing task-based materials*, paper presented to the 23rd Thailand TESOL International Conference. Abstract published in "The 23rd Thailand TESOL International Conference Proceedings." January 2003, Bangkok, Thailand.

- 2545 ได้รับเชิญให้เสนอผลงานทางวิชาการเรื่อง "The Effects of pre-task planning conditions and foreign language learning performance" ใน symposium ในหัวข้อ "Language planning and task performance" ในการประชุม ครั้งที่ 13 World Congress of Applied Linguistic 2002 ที่ประเทศสิงคโปร์ ร่วมกับ Dr. Rod Ellis, University of Auckland, New Zealand
Dr. Martin Bygate, University of Leeds, UK
Dr. Samuda Virginia, University of Lancaster
Dr. Elder Cathie, University of Auckland, New Zealand
Dr. Wigglesworth, Gillian, university of Melbourne, Australia
- 2545 "*Pre-task planning and speech performance*" นำเสนอในการประชุมสัมมนาทางวิชาการของสมาคมครูผู้สอนภาษาอังกฤษแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 22 ปี 2545
- 2545 "*Task-based language teaching*" นำเสนอในการสัมมนาครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษของสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ครั้งที่ 1
- 2545 *Principles for designing an English 3 Textbook*, นำเสนอแก่คณะครู-อาจารย์จากสถาบันราชภัฏ จังหวัดพิษณุโลก
- 2545 *How to Incorporate Computers in the English 3 syllabus*, นำเสนอแก่คณะกรรมการด้านวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- 2544 *Developing a PhD thesis*, นำเสนอแก่นักศึกษาปริญญาเอก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- 2544 *Pre-task planning*, นำเสนอแก่ในการประชุม MLC Friday Colloquium Series, OISE มหาวิทยาลัยโทรอนโท ประเทศแคนาดา
- 2542 *How to overcome language problem in your study*, (วิทยากรรับเชิญ) นำเสนอแก่นักศึกษานานาชาติ ศูนย์บริการนักศึกษานานาชาติ มหาวิทยาลัยโทรอนโท ประเทศแคนาดา
- 2541 *English language teaching for Thai high school teachers*, (วิทยากรรับเชิญ) นำเสนอแก่คณะครู-อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย อ.หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
- 2540 *A Narrative inquiry: a metaphor for curriculum planning and teaching*, paper นำเสนอในการประชุมการสัมมนางานวิจัยของนักศึกษามัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยโทรอนโท ประเทศแคนาดา
- 2540 *A framework for an English language curriculum for Thai students working towards a bachelor of science degree*, นำเสนอในการประชุมการสัมมนางานวิจัยของนักศึกษามัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยโทรอนโท ประเทศแคนาดา

- 2539 *Vocabulary syllabus for Suranaree University of Technology undergraduate students*, นำเสนอแก่อาจารย์สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- 2538 *Framework for designing stress and intonation program*, นำเสนอในการประชุมสัมมนาทางวิชาการของสมาคมครูสอนภาษาอังกฤษแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 ปี 2538
- 2537 *Framework for designing stress and intonation program*, นำเสนอในการประชุมการสัมมนางานวิจัยของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยเดกินส์ วิกทอเรีย ประเทศออสเตรเลีย
-